

ਤਤਕਰਾ

ਮੁੱਖ-ਬੰਧ	੩
ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ	੭
ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ	੨੯
ਤ੍ਰੂਪਸਾਇ ਸਵੱਯੇ	੫੬
ਚੌਪਈ ਸਾਹਿਬ	੬੦
ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ	੬੭
ਰਹਿਰਾਸ ਸਾਹਿਬ	੮੫
ਅਰਦਾਸ	੧੧੫
ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ	੧੨੩
ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ	੧੨੫
ਬਾਰਹ ਮਾਰਾ	੧੩੦

ਮੁੱਖ-ਬੰਧ

ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ, ਭਗਤ ਵਛਲ, ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦਿਵਾਕਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ, ਚਵਰ ਛਤ੍ਰ ਤਖ਼ਤ ਜੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਨਾਮ ਬਾਲੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ 400 ਸਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜਾ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸਮੂਹ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਲਿਆਣ ਵਾਸਤੇ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਦਾ ਸੰਕਲਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਵਨ ਬਾਲੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪਾਵਨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਹੋਈ, “ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ....”। ਫਿਰ ਇਸ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਦੇ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਅਤੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੱਝਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ‘ਭਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ’, ‘ਉਦਾਸੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ’, ‘ਚਾਰ ਧੁਲੇ’ ਅਤੇ ‘ਛੇ ਬਖਸ਼ਿਸਾਂ’ ਆਦਿ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ (ਸਾਥੋ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ) ਵਿਖੇ 48 ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹਾਏ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਸਿਖਾਇਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੱਝਾ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਨਾਰਸ (ਕਾਂਸੀ) ਵਿਖੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਲਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਬਾਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਅਦਨਾ ਜਿਹਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਲੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਤੇ ਸੈਂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਲੜੀਵਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਸਰਾਮਾਂ ਸਮੇਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ ।

ਗੁਰਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਿਸਰਾਮ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ;

1) ਅਲਪ ਬਿਸਰਾਮ - ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ‘,’ (Comma) ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਟਕੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇ (Green) ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

2) ਅਰਧ ਬਿਸਰਾਮ - ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਅੱਧਾ ਰੁਕਣਾ, ‘;’ (Semicolon) । ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਟਕੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸਰੀ (Orange) ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

3) ਪੂਰਨ ਬਿਸਰਾਮ - ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ‘।’ (Full Stop) ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ‘।’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਬਿਸਰਾਮ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਗੁਟਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਖੇੜਨ ਲਈ ਨੀਲੇ (Blue) ਅਤੇ ਕਾਲੇ (Black) ਰੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰੰਗ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਬਿਸਮਾਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਸਮਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਪਾਠ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ :-

“ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ, ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ;
ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥” (1407)

ਇਸ ਤੁਕ ਨੂੰ ਕਈ ਪਾਠੀ ਵੀਰ;
“ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ, ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ
ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥”

ਭਾਵ “ਘਰਿ” ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰ ਕੇ ਆਏ । ਭਾਵ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ । ਸੋ ਗਲਤ ਥਾਂ ਬਿਸਮਾਮ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦਕਿ ਸਹੀ ਬਿਸਮਾਮ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਅਰਥ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਏ ।

ਪਾਠ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਬੀੜਾਂ ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਛਾਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਆਪ ਤੋਰੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਲਈ ਦਾਸ ਨੇ ਨਿੱਤਨੇਮ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸੈਂਚੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਣ ਦਾ ਨਿਮਾਣਾ ਜਿਹਾ ਯਤਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੇਂਦਾਤੀ, ਜਥੇਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਤੇ ਮਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਾਸ, ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਤਿ ਰਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਮਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੰਪਿਊਟਰ, ਟਾਈਪ ਸੈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪਰੂਫ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰਬਾਲੀ ਦਾ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿੱਤਨੇਮ ਦੀ ਹੱਥਲੀ ਪੋਥੀ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰੀ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੀਆਂ।

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ,
 ਭਾਈ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮੱਲੇਵਾਲ
 ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ

ਜਪੁਜੀਸਾਹਿਬ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
 ਹੇਠੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪਨ
 ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾਲਿ ਵਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖਨ
 ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੂਰੀ ਆਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ
 ਲਖ ਹੋਹਿ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ

ਹੋਈ ਐ ਕਿ ਵਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ
 ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ
 ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ
 ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ
 ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ
 ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ
 ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ
 ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ
 ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
 ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ

ਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ ਜੁਗਾ
 ਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ
 ਰਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥
 ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥
 ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥
 ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥
 ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥ ੪॥ ਥਾਪਿਆ
 ਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਸੋਇ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥
 ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐ
 ਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈ

ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ
 ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇਹ ਉਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ
 ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥
 ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ
 ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ
 ਨਾਇ ਕਰੀ॥ ਜੇ ਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ
 ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ
 ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ
 ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ
 ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ
 ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ॥ ਨਵਾਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀ ਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ
 ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ
 ਜਗਿ ਲੇਇ॥ ਜੇ ਤਿ ਸੁਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਵਾਤ

ਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁ
 ਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆ
 ਗੁਣਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇ
 ਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐ
 ਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅ
 ਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕ
 ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
 ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿ
 ਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥
 ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾ
 ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥
 ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾ
 ਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥
 ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾ

ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥
 ਸੁਣਿ ਐ ਸਰਾਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸੇਖ ਪੀਰ
 ਪਾਤਿ ਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ
 ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
 ਸੁਣਿ ਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
 ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ
 ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ
 ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ
 ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ
 ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ
 ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ
 ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ ਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮੰਨੈ
 ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
 ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ
 ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ
 ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥
 ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ
 ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇਕੋ ਕਹੈ
 ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
 ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋ ਖੁਥਾ ਪਿਰਖਿਆ
 ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ
 ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ
 ਨਾਵ ॥ ਸਭ ਨਾਲਿ ਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ

ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
 ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿ ਹਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ
 ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ
 ਲਖਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਵਾਰਿਆ ਨਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ
 ਭਲੀਕਾਰ ॥ ਤੂਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੬ ॥
 ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ
 ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ
 ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ
 ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ
 ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨਜਾਵਾ
 ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀਕਾਰ ॥ ਤੂਸਦਾ
 ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ

ਘੋਰ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾ ਮਖੋਰ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ
 ਜਾਹਿ ਜੋਰ॥ ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਢਹ ਤਿਆ ਕਮਾਹਿ॥
 ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ
 ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ॥
 ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ
 ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ॥ ਜੋ
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ॥ ਅਗੰਮ
 ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ
 ਹੋਇ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ॥ ਅਖਰੀ
 ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ
 ਬਾਣਿ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ
 ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ
 ਤਿਵ ਪਾਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ

ਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥
 ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
 ਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐ
 ਹਥਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤ
 ਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁ
 ਧੋਇ॥ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਧੈ
 ਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿ
 ਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇ
 ਹੀਖਾਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥
 ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲ
 ਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥
 ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇ
 ਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥
 ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਹਾਣੁ

ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ
 ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿਰੁ ਤੀ ਮਾਹੁ
 ਕਵਣੁ ਜਿ ਤੁ ਹੋ ਆ ਆ ਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈ ਆ
 ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋ ਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇ ਓ
 ਕਾਦੀ ਆ ਜਿ ਲਿਖ ਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨ
 ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰ ਤਾ ਸਿਰਠੀ
 ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿ ਵਕਰਿ ਆਖਾ
 ਕਿ ਵਸਾਲਾ ਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿ ਵਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥
 ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀ ਤਾ ਜਾ ਕ ਹੋ ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇ ਆਨ ਸੋ ਹੈ ॥੨੧॥
 ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ
 ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹ ਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ
 ਅਠਾਰਹ ਕਹ ਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁ ਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾ

ਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵਡਾ
 ਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀ
 ਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈ
 ਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹ
 ਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀਤੀਤੁਲਿ
 ਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁ
 ਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨ
 ਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈ
 ਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥
 ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇ
 ਬਿਲਲਾਹਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁ
 ਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡਾ
 ਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ॥ਊਚੇਉਪਰਿਉਚਾਨਾਉ॥
 ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ॥

ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀ
 ਕਰਮੀਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆ
 ਨਾਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇ
 ਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀ
 ਵੀਚਾਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈ
 ਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆ
 ਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥
 ਬੰਦਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥
 ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆ
 ਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿ
 ਭਿਕੇਈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥
 ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣ
 ਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥
 ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇ

ਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥
 ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸ
 ਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥
 ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿ
 ਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥
 ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇ
 ਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿ
 ਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥
 ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿ
 ਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥
 ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿ
 ਕਰੇਹਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁ
 ਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇ
 ਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾ

ਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁ
 ਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇਨਾਦਾਨੇਕਅਸੰਖਾ
 ਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਗਾਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿ
 ਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਚਿਤੁ
 ਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥
 ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥
 ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿ
 ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧ
 ਵਿਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰ
 ਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿ
 ਸੁਰਗਾਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏ
 ਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲ

ਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲ
 ਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ ਸੇਈਤੁਪੁਨੋਗਾਵਹਿ
 ਜੋਤੁਪੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਿਕੇਤੇ
 ਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆ
 ਵੀਚਾਰੇ॥ ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀ
 ਨਾਈ॥ ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿ
 ਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀ
 ਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾ
 ਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੧॥
 ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿ
 ਬਿਭੂਤਿ॥ ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿ
 ਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿ

ਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ ਆਦਿ
 ਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ
 ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿ
 ਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀ
 ਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇ
 ਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
 ਆਦੇਸੁ॥ ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈ
 ਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀ
 ਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ
 ਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈ
 ਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
 ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
 ਵੇਸੁ॥੩੦॥ ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ ਜੋ

ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
 ਸਿਰ ਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
 ਆਦੇ ਸੁ ਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀ ਲੁ ਅਨਾਦਿ
 ਅਨਾ ਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ ਕੋ ਵੇ ਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਦੂ
 ਜੀ ਭੋਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ
 ਗੇੜਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਏ ਕੁ ਨਾ ਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏ ਤੁ ਰਾਹਿ
 ਪਤਿ ਪਵੜੀ ਆ ਚੜੀ ਐ ਹੋਇ ਇਕੀ ਸ ॥ ਸੁਣਿ
 ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
 ਪਾਈ ਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ
 ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ
 ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ
 ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆ ਨਿ ਵੀ ਚਾਰਿ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿ ਸੁਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ
 ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀ ਚੁਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥

ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀ
 ਪਾਤਾਲ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ॥
 ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਮ
 ਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥
 ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚ
 ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ ਕਚ
 ਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ
 ॥੩੪॥ ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ ਗਿਆਨਖੰਡ
 ਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇ
 ਕਾਨਮਹੇਸ॥ ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪ
 ਰੰਗਕੇਵੇਸ॥ ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇ
 ਧੂਉਪਦੇਸ॥ ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲ
 ਦੇਸ॥ ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥
 ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥

ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥
 ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ
 ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥
 ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡਕੀ
 ਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥
 ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈ
 ਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿ
 ਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥
 ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥
 ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆ
 ਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇ
 ਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇ
 ਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤ
 ਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥

ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ
 ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇਕੋ ਕਥੈ ਤ
 ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ
 ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ
 ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ੩੧ ॥
 ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰ ਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ
 ਵੇਦੁ ਹਥੀ ਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ ॥
 ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀ ਐ ਸਬਦੁ
 ਸਚੀਟ ਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ
 ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
 ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ
 ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈ ਆਬੁ ਰਿਆਈ ਆਵਾਚੈ ਧਰਮੁ

ਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥
 ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

ਜਾਪੁਸਾਹਿਬ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹ॥

ਜਾਪੁ॥

ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦॥

ਛਪੈਛੰਦ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੱਕ੍ਰਚਿਹਨਅਰੁਬਰਨਜਾਤਿਅਰੁਪਾਤਿਨਹਿਨ
ਜਿਹ॥ ਰੂਪਰੰਗਅਰੁਰੇਖਭੇਖਕੋਉਕਹਿਨਸਕਤ
ਕਿਹ॥ ਅਚਲਮੂਰਤਿਅਨਭਉਪ੍ਰਕਾਸਅਮਿਤੋਜਿ
ਕਹਿੱਜੈ॥ ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਣਸਾਹਿਸਾਹਾਣਿ
ਗਣਿਜੈ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹੀਪਸੁਰਨਰਅਸੁਰਨੇਤ

ਨੇਤਬਨਤ੍ਰਿਣਕਹਤ॥ ਤ੍ਰੁਸਰਬਨਾਮਕਥੈਕਵਨ
ਕਰਮਨਾਮਬਰਨਤਸੁਮਤ॥੧॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

ਨਮਸਤੰਅਕਾਲੇ॥ ਨਮਸਤੰਕ੍ਰਿਪਾਲੇ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਰੂਪੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਨੂਪੇ॥੨॥ ਨਮਸਤੰਅਭੇਖੇ॥
ਨਮਸਤੰਅਲੇਖੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਕਾਏ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਜਾਏ॥੩॥ ਨਮਸਤੰਅਗੰਜੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਭੰਜੇ॥
ਨਮਸਤੰਅਨਾਮੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਠਾਮੇ॥੪॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਕਰਮੰ॥ ਨਮਸਤੰਅਧਰਮੰ॥ ਨਮਸਤੰਅਨਾਮੰ॥
ਨਮਸਤੰਅਧਾਮੰ॥੫॥ ਨਮਸਤੰਅਜੀਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਭੀਤੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਬਾਹੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਢਾਹੇ॥੬॥
ਨਮਸਤੰਅਨੀਲੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਨਾਦੇ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਛੇਦੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਗਾਧੇ॥੭॥ ਨਮਸਤੰਅਗੰਜੇ॥
ਨਮਸਤੰਅਭੰਜੇ॥ ਨਮਸਤੰਉਦਾਰੇ॥ ਨਮਸਤੰ

ਅਪਾਰੇ ॥੮॥ ਨਮਸਤੰਸੁਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰਅਨੇਕੈ ॥
 ਨਮਸਤੰਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਜੂਪੇ ॥੯॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਭੂਤੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਥਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥ ਨਮਸਤੰਅਗਾਹੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਸਰਗੇ ॥੧੪॥ ਨਮਸਤੰਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰਸੁਜੋਗੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰਸਤੁਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰਜਲਾਸਰੇ ॥
 ਨਮਸਤੰਨਿਰਾਸਰੇ ॥੧੬॥ ਨਮਸਤੰਅਜਾਤੇ ॥

ਨਮਸਤੰਅਪਾਤੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਮਜਬੇ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ
 ਅਜਬੇ॥੧੭॥ ਅਦੇਸੰਅਦੇਸੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਭੇਸੇ॥
 ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਧਾਮੇ॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਬਾਮੇ॥੧੮॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬਕਾਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਦਿਆਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬ
 ਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਭੂਪੇ॥੧੯॥ ਨਮੋਸਰਬਖਾਪੇ॥
 ਨਮੋਸਰਬਥਾਪੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਕਾਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬ
 ਪਾਲੇ॥੨੦॥ ਨਮਸਤਸਤੁਦੇਵੈ॥ ਨਮਸਤੰਅਭੇਵੈ॥
 ਨਮਸਤੰਅਜਨਮੇ॥ ਨਮਸਤੰਸੁਬਨਮੇ॥੨੧॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬਗਉਨੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਭਉਨੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਰੰਗੇ॥
 ਨਮੋਸਰਬਭੰਗੇ॥੨੨॥ ਨਮੋਕਾਲਕਾਲੇ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ
 ਦਿਆਲੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਬਰਨੇ॥ ਨਮਸਤੰਅਮਰਨੇ
 ॥੨੩॥ ਨਮਸਤੰਜਰਾਰੰ॥ ਨਮਸਤੰਕ੍ਰਿਤਾਰੰ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬਧੰਧੇ॥ ਨਮੋਸਤਅਬੰਧੇ॥੨੪॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ॥ ਨਮਸਤੰਨ੍ਰਿਬਾਕੇ॥ ਨਮਸਤੰਰਹੀਮੇ॥

ਨਮਸਤੰਕਰੀਮੇ॥੨੫॥ ਨਮਸਤੰਅਨੰਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਮਹੰਤੇ॥ ਨਮਸਤਸਤੁਰਾਗੇ॥ ਨਮਸਤੰਸੁਹਾਗੇ॥੨੬॥
 ਨਮੋਸਰਬਸੋਖੰ॥ ਨਮੋਸਰਬਪੋਖੰ॥ ਨਮੋਸਰਬਕਰਤਾ॥
 ਨਮੋਸਰਬਹਰਤਾ॥੨੭॥ ਨਮੋਜੋਗਜੋਗੇ॥ ਨਮੋਭੋਗ
 ਭੋਗੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਦਯਾਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਪਾਲੇ॥੨੮॥

ਚਾਚਰੀਛੰਦ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਰੂਪਹੈਂ॥ ਅਨੂਪਹੈਂ॥ ਅਜੂਹੈਂ॥ ਅਭੂਹੈਂ॥੨੯॥
 ਅਲੇਖਹੈਂ॥ ਅਭੇਖਹੈਂ॥ ਅਨਾਮਹੈਂ॥ ਅਕਾਮਹੈਂ
 ॥੩੦॥ ਅਧੇਹੈਂ॥ ਅਭੇਹੈਂ॥ ਅਜੀਤਹੈਂ॥ ਅਭੀਤਹੈਂ
 ॥੩੧॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨਹੈਂ॥ ਨਿਧਾਨਹੈਂ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗਹੈਂ॥
 ਅਸਰਗਹੈਂ॥੩੨॥ ਅਨੀਲਹੈਂ॥ ਅਨਾਦਿਹੈਂ॥ ਅਜੇ
 ਹੈਂ॥ ਅਜਾਦਿਹੈਂ॥੩੩॥ ਅਜਨਮਹੈਂ॥ ਅਬਰਨਹੈਂ॥
 ਅਭੂਤਹੈਂ॥ ਅਭਰਨਹੈਂ॥੩੪॥ ਅਰੰਜਹੈਂ॥ ਅਭੰਜ
 ਹੈਂ॥ ਅਝੁਝਹੈਂ॥ ਅਝੰਝਹੈਂ॥੩੫॥ ਅਮੀਕਹੈਂ॥

ਰਫੀਕਰੈਂ॥ ਅਧੰਧਰੈਂ॥ ਅਬੰਧਰੈਂ॥ ੩੬॥ ਨ੍ਰਿਬੂਝਰੈਂ॥
 ਅਸੂਝਰੈਂ॥ ਅਕਾਲਰੈਂ॥ ਅਜਾਲਰੈਂ॥ ੩੭॥ ਅਲਾਹ
 ਰੈਂ॥ ਅਜਾਹਰੈਂ॥ ਅਨੰਤਰੈਂ॥ ਮਹੰਤਰੈਂ॥ ੩੮॥ ਅਲੀਕ
 ਰੈਂ॥ ਨ੍ਰਿਸਰੀਕਰੈਂ॥ ਨ੍ਰਿਲੰਭਰੈਂ॥ ਅਸੰਭਰੈਂ॥ ੩੯॥
 ਅਗੰਮਰੈਂ॥ ਅਜੰਮਰੈਂ॥ ਅਭੂਤਰੈਂ॥ ਅਛੂਤਰੈਂ
 ॥ ੪੦॥ ਅਲੋਕਰੈਂ॥ ਅਸੋਕਰੈਂ॥ ਅਕਰਮਰੈਂ॥
 ਅਭਰਮਰੈਂ॥ ੪੧॥ ਅਜੀਤਰੈਂ॥ ਅਭੀਤਰੈਂ॥ ਅਬਾਹ
 ਰੈਂ॥ ਅਗਾਹਰੈਂ॥ ੪੨॥ ਅਮਾਨਰੈਂ॥ ਨਿਧਾਨਰੈਂ॥
 ਅਨੇਕਰੈਂ॥ ਫਿਰਿਏਕਰੈਂ॥ ੪੩॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

ਨਮੋਸਰਬਮਾਨੇ॥ ਸਮਸਤੀਨਿਧਾਨੇ॥ ਨਮੋਦੇਵ
 ਦੇਵੇ॥ ਅਭੇਖੀਅਭੇਵੇ॥ ੪੪॥ ਨਮੋਕਾਲਕਾਲੇ॥
 ਨਮੋਸਰਬਪਾਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਗਉਣੇ॥ ਨਮੋਸਰਬ
 ਭਉਣੇ॥ ੪੫॥ ਅਨੰਗੀਅਨਾਥੇ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀਪ੍ਰਮਾਥੇ॥

ਨਮੋਭਾਨਭਾਨੇ॥ ਨਮੋਮਾਨਮਾਨੇ॥ ੪੬॥ ਨਮੋਚੰਦ੍ਰ
 ਚੰਦ੍ਰੇ॥ ਨਮੋਭਾਨਭਾਨੇ॥ ਨਮੋਗੀਤਗੀਤੇ॥ ਨਮੋਤਾਨ
 ਤਾਨੇ॥ ੪੭॥ ਨਮੋਨਿਰਤਨਿਰਤੇ॥ ਨਮੋਨਾਦਨਾਦੇ॥
 ਨਮੋਪਾਨਪਾਨੇ॥ ਨਮੋਬਾਦਬਾਦੇ॥ ੪੮॥ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੇ॥ ਸਮਸਤੀਸਰੂਪੇ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀਪ੍ਰਮਾਥੇ॥
 ਸਮਸਤੀਬਿਭੂਤੇ॥ ੪੯॥ ਕਲੰਕੰਬਿਨਾਨੇਕਲੰਕੀ
 ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਰਾਜਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰਪਰਮਰੂਪੇ॥ ੫੦॥ ਨਮੋ
 ਜੋਗਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰਪਰਮਸਿੱਧੇ॥ ਨਮੋਰਾਜਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰ
 ਪਰਮਬ੍ਰਿੱਧੇ॥ ੫੧॥ ਨਮੋਸਸਤ੍ਰਪਾਣੇ॥ ਨਮੋਅਸਤ੍ਰ
 ਮਾਣੇ॥ ਨਮੋਪਰਮਗਯਾਤਾ॥ ਨਮੋਲੋਕਮਾਤਾ
 ॥ ੫੨॥ ਅਭੇਖੀਅਭਰਮੀਅਭੋਗੀਅਭੁਗਤੇ॥
 ਨਮੋਜੋਗਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰਪਰਮਜੁਗਤੇ॥ ੫੩॥ ਨਮੋਨਿੱਤ
 ਨਾਰਾਇਣੇਕੂਰਕਰਮੇ॥ ਨਮੋਪ੍ਰੇਤਾਪ੍ਰੇਤਦੇਵੇ
 ਸੁਧਰਮੇ॥ ੫੪॥ ਨਮੋਰੋਗਹਰਤਾਨਮੋਰਾਗਰੂਪੇ

॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥ ੫੫ ॥ ਨਮੋ ਦਾਨ
 ਦਾਨੇ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ਨਮ ਸਤੰ
 ਇਸ ਨਾਨੰ ॥ ੫੬ ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥
 ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥ ੫੭ ॥ ਸਦਾ
 ਸੱਚ ਦਾਨੰ ਦਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ
 ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੫੮ ॥ ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ
 ਬੁੱਧ ਦਾ ਬੁੱਧ ਕਰਤਾ ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ਅਘੰ ਓਘ
 ਹਰਤਾ ॥ ੫੯ ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ਸੂਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥
 ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿੱਧਿ ਦਾ ਤਾ ਦਿਆਲੰ ॥ ੬੦ ॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ
 ਸਮਸਤੰ ਸਤੁ ਧਾਮੰ ॥ ੬੧ ॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ॥ ੬੨ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੁ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇ ਸ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਸ ਹੈਂ ॥ ੬੩ ॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

ਅਗਾਧੇਅਬਾਧੇ॥ਅਨੰਦੀਸਰੂਪੇ॥ਨਮੋਸਰਬ
 ਮਾਨੇ॥ਸਮਸਤੀਨਿਧਾਨੇ॥੬੪॥ਨਮਸਤੁੰਨ੍ਰਿਨਾਥੇ॥
 ਨਮਸਤੁੰਪ੍ਰਮਾਥੇ॥ਨਮਸਤੁੰਅਗੰਜੇ॥ਨਮਸਤੁੰ
 ਅਭੰਜੇ॥੬੫॥ਨਮਸਤੁੰਅਕਾਲੇ॥ਨਮਸਤੁੰਅਪਾਲੇ
 ॥ਨਮੋਸਰਬਦੇਸੇ॥ਨਮੋਸਰਬਭੇਸੇ॥੬੬॥ਨਮੋ
 ਰਾਜਰਾਜੇ॥ਨਮੋਸਾਜਸਾਜੇ॥ਨਮੋਸਾਹਸਾਹੇ॥ਨਮੋ
 ਮਾਹਮਾਹੇ॥੬੭॥ਨਮੋਗੀਤਗੀਤੇ॥ਨਮੋਪ੍ਰੀਤ
 ਪ੍ਰੀਤੇ॥ਨਮੋਰੋਖਰੋਖੇ॥ਨਮੋਸੋਖਸੋਖੇ॥੬੮॥ਨਮੋ
 ਸਰਬਰੋਗੇ॥ਨਮੋਸਰਬਭੋਗੇ॥ਨਮੋਸਰਬਜੀਤੰ॥
 ਨਮੋਸਰਬਭੀਤੰ॥੬੯॥ਨਮੋਸਰਬਗਜਾਨੰ॥ਨਮੋ
 ਪਰਮਤਾਨੰ॥ਨਮੋਸਰਬਮੰਤ੍ਰੰ॥ਨਮੋਸਰਬਜੰਤ੍ਰੰ
 ॥੭੦॥ਨਮੋਸਰਬਦ੍ਰਿਸੰ॥ਨਮੋਸਰਬਕ੍ਰਿਸੰ॥ਨਮੋ
 ਸਰਬਰੰਗੇ॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਅਨੰਗੇ॥੭੧॥ਨਮੋਜੀਵ

ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋਬੀਜਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿੱਜੇਅਭਿੱਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ
ਪ੍ਰਸਿੱਜੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰਸਰੂਪੇਕੁਕਰਮੰਪ੍ਰਣਾਸੀ
॥ ਸਦਾਸਰਬਦਾਰਿੱਧਿਸਿੱਧੰਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥

ਚਰਪਟਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤਧਰਮੇ ॥ ਅੱਖਲਜੋਗੇ ॥
ਅਚੱਲਭੋਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਚੱਲਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲਸਾਜੇ ॥
ਅੱਖਲਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖਕਰਮੰ ॥ ੧੫ ॥ ਸਰਬੰ
ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰਗਜਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ
ਮਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਰਬੰਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ
ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰਜੁਗਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਰਬੰਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ
ਭੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰਪਾਲੇ ॥ ੧੮ ॥

ਰੂਆਲਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿਰੂਪਅਨਾਦਿਮੂਰਤਿਅਜੋਨਿਪੁਰਖਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬਮਾਨਤ੍ਰਿਮਾਨਦੇਵਅਭੇਵਆਦਿਉਦਾਰ ॥

ਸਰਬਪਾਲਕਸਰਬਘਾਲਕਸਰਬਕੋਪੁਨਿਕਾਲ॥
 ਜੱਤ੍ਰੁਤੱਤ੍ਰੁਬਿਰਾਜਹੀਅਵਪੂਤਰੂਪਰਿਸਾਲ॥੭੯॥
 ਨਾਮਠਾਮਨਜਾਤਿਜਾਕਰਰੂਪਰੰਗਨਰੇਖ॥ਆਦਿ
 ਪੁਰਖਉਦਾਰਮੂਰਤਿਅਜੋਨਿਆਦਿਅਸੇਖ॥ਦੇਸ
 ਔਰਨਭੇਸਜਾਕਰਰੂਪਰੇਖਨਰਾਗ॥ਜੱਤ੍ਰੁਤੱਤ੍ਰੁਦਿਸਾ
 ਵਿਸਾਹੁਇਫੈਲਿਓਅਨੁਰਾਗ॥੮੦॥ਨਾਮਕਾਮ
 ਬਿਹੀਨਪੇਖਤਧਾਮਹੂੰਨਹਿਜਾਹਿ॥ਸਰਬਮਾਨ
 ਸਰਬੱਤ੍ਰੁਮਾਨਸਦੈਵਮਾਨਤਤਾਹਿ॥ਏਕਮੂਰਤਿ
 ਅਨੇਕਦਰਸਨਕੀਨਰੂਪਅਨੇਕ॥ਖੇਲਖੇਲਅਖੇਲ
 ਖੇਲਨਅੰਤਕੋਫਿਰਿਏਕ॥੮੧॥ਦੇਵਭੇਵਨਜਾਨਹੀ
 ਜਿਹਬੇਦਅਉਰਕਤੇਬ॥ਰੂਪਰੰਗਨਜਾਤਿਪਾਤਿ
 ਸੁਜਾਨਈਕਿਹਜੇਬ॥ਤਾਤਮਾਤਨਜਾਤਜਾਕਰ
 ਜਨਮਮਰਨਬਿਹੀਨ॥ਚੱਕ੍ਰਬੱਕ੍ਰਫਿਰੈਚੱਤ੍ਰੁਚੱਕ
 ਮਾਨਹੀਪੁਰਤੀਨ॥੮੨॥ਲੋਕਚਉਦਹਕੇਬਿਖੈ

ਜਗਜਾਪਹੀਜਿਹਜਾਪ॥ਆਦਿਦੇਵਅਨਾਦਿਮੂਰਤਿ
 ਥਾਪਿਓਸਭੈਜਿਹਥਾਪ॥ਪਰਮਰੂਪਪੁਨੀਤਮੂਰਤਿ
 ਪੂਰਨਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥ਸਰਬਬਿਸ੍ਵਰਚਿਓਸੁਯੰਭਵ
 ਗੜਨਭੰਜਨਹਾਰ॥੮੩॥ਕਾਲਹੀਨਕਲਾ
 ਸੰਜੁਗਤਿਅਕਾਲਪੁਰਖਅਦੇਸ॥ਧਰਮਧਾਮਸੁ
 ਭਰਮਰਹਿਤਅਭੂਤਅਲਖਅਭੇਸ॥ਅੰਗਰਾਗ
 ਨਰੰਗਜਾਕਹਿਜਾਤਿਪਾਤਿਨਨਾਮ॥ਗਰਬਗੰਜਨ
 ਦੁਸਟਭੰਜਨਮੁਕਤਿਦਾਇਕਕਾਮ॥੮੪॥ਆਪ
 ਰੂਪਅਮੀਕਅਨਉਸਤਤਿਏਕਪੁਰਖਅਵਧੂਤ॥
 ਗਰਬਗੰਜਨਸਰਬਭੰਜਨਆਦਿਰੂਪਅਸੂਤ॥
 ਅੰਗਹੀਨਅਭੰਗਅਨਾਤਮਏਕਪੁਰਖਅਪਾਰ॥
 ਸਰਬਲਾਇਕਸਰਬਘਾਇਕਸਰਬਕੋਪ੍ਰਿਤਪਾਰ
 ॥੮੫॥ਸਰਬਗੰਤਾਸਰਬਹੰਤਾਸਰਬਤੇਅਨਭੇਖ॥
 ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਨਜਾਨਹੀਜਿਹਰੂਪਰੰਗੁਅਰੁਰੇਖ॥

ਪਰਮਬੇਦਪੁਰਾਣਜਾਕਹਿਨੇਤਭਾਖਤਨਿੱਤ॥ਕੋਟਿ
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਨਆਵਈਵਹੁਚਿੱਤਿ॥੮੬॥
 ਮਧੁਭਾਰਛੰਦ॥ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਨਗਨਉਦਾਰ॥ਮਹਿਮਾਅਪਾਰ॥ਆਸਨ
 ਅਭੰਗ॥ਉਪਮਾਅਨੰਗ॥੮੭॥ਅਨਭਉਪ੍ਰਕਾਸ॥
 ਨਿਸਦਿਨਅਨਾਸ॥ਆਜਾਨੁਬਾਹੁ॥ਸਾਹਾਨਸਾਹੁ
 ॥੮੮॥ਰਾਜਾਨਰਾਜ॥ਭਾਨਾਨਭਾਨ॥ਦੇਵਾਨ
 ਦੇਵ॥ਉਪਮਾਮਹਾਨ॥੮੯॥ਇੰਦ੍ਰਾਨਇੰਦ੍ਰ॥
 ਬਾਲਾਨਬਾਲ॥ਚੰਕਾਨਚੰਕ॥ਕਾਲਾਨਕਾਲ॥੯੦॥
 ਅਨਭੂਤਅੰਗ॥ਆਭਾਅਭੰਗ॥ਗਤਿਮਿਤਿ
 ਅਪਾਰ॥ਗੁਨਗਨਉਦਾਰ॥੯੧॥ਮੁਨਿਗਨਿ
 ਪ੍ਰਨਾਮ॥ਨਿਰਭੈਨਿਕਾਮ॥ਅਤਿਦੁਤਿਪ੍ਰਚੰਡ॥ਮਿਤਿ
 ਗਤਿਅਖੰਡ॥੯੨॥ਆਲਿਸਯਕਰਮ॥ਆਦ੍ਰਿਸਯ
 ਧਰਮ॥ਸਰਬਾਭਰਣਾਢਯ॥ਅਨਡੰਡਬਾਢਯ॥੯੩॥

ਚਾਚਰੀਛੰਦ॥ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਬਿੰਦੇ॥ਮੁਕੰਦੇ॥ਉਦਾਰੇ॥ਅਪਾਰੇ॥੯੪॥

ਹਰੀਅੰ॥ਕਰੀਅੰ॥ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ॥ਅਕਾਮੇ॥੯੫॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਕਰਤਾ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਹਰਤਾ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰ

ਦਾਨੇ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਜਾਨੇ॥੯੬॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀ॥

ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਭਰਤੀ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਪਾਲੇ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਕਾਲੇ

॥੯੭॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਪਾਸੇ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਵਾਸੇ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰ

ਮਾਨਯੈ॥ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਦਾਨਯੈ॥੯੮॥

ਚਾਚਰੀਛੰਦ॥

ਨਸੱਤ੍ਰੈ॥ਨਮਿੱਤ੍ਰੈ॥ਨਭਰਮੰ॥ਨਭਿੱਤ੍ਰੈ॥੯੯॥

ਨਕਰਮੰ॥ਨਕਾਏ॥ਅਜਨਮੰ॥ਅਜਾਏ॥੧੦੦॥

ਨਚਿੱਤ੍ਰੈ॥ਨਮਿੱਤ੍ਰੈ॥ਪਰੇਹੈਂ॥ਪਵਿੱਤ੍ਰੈ॥੧੦੧॥

ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ॥ਅਦੀਸੈ॥ਅਦ੍ਰਿਸੈ॥ਅਕ੍ਰਿਸੈ॥੧੦੨॥

ਭਗਵਤੀਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿਕਥਤੇ ॥
 ਕਿਆਛਿੱਜਦੇਸੈ ॥ ਕਿਆਭਿੱਜਭੇਸੈ ॥ ਕਿਆਗੰਜ
 ਕਰਮੈ ॥ ਕਿਆਭੰਜਭਰਮੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਿਆਭਿੱਜ
 ਲੋਕੈ ॥ ਕਿਆਦਿੱਤਸੋਕੈ ॥ ਕਿਆਵਧੂਤਬਰਨੈ ॥
 ਕਿਬਿਭੂਤਕਰਨੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਿਰਾਜੰਪ੍ਰਭਾਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਧਰਮੰਧੁਜਾਹੈਂ ॥ ਕਿਆਸੋਕਬਰਨੈ ॥ ਕਿਸਰਬਾ
 ਅਭਰਨੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਿਜਗਤੰਕ੍ਰਿਤੀਹੈਂ ॥ ਕਿਛਤ੍ਰੰ
 ਛਤ੍ਰੀਹੈਂ ॥ ਕਿਬ੍ਰਹਮੰਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿਆਨਭਉਅਨੂਪੈ
 ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਿਆਦਿਅਦੇਵਹੈਂ ॥ ਕਿਆਪਿਅਭੇਵ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿਚਿੱਤ੍ਰੰਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿਏਕੈਅਪੀਨੈ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਕਿਰੋਜੀਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿਪਾਕਬਿਐਬ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿਗੈਬੁਲਗੈਬਹੈਂ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਿਆਫਵੁਲ
 ਗੁਨਾਹਹੈਂ ॥ ਕਿਸਾਹਾਨਸਾਹਹੈਂ ॥ ਕਿਕਾਰਨਕੁਨਿੰਦ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿਰੋਜੀਦਿਹੰਦਹੈਂ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕਿਰਾਜਕਰਹੀਮ

ਹੈਂ॥ ਕਿਕਰਮੰਕਰੀਮਹੈਂ॥ ਕਿਸਰਬੰਕਲੀਹੈਂ॥ ਕਿ
 ਸਰਬੰਦਲੀਹੈਂ॥ ੧੧੦॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਮਾਨਜੈ॥ ਕਿ
 ਸਰਬਤ੍ਰਦਾਨਜੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਗਉਨੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਭਉਨੈ॥ ੧੧੧॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਦੇਸੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਭੇਸੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਰਾਜੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਸਾਜੈ॥ ੧੧੨॥
 ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਦੀਨੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਲੀਨੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਜਾਹੋ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਭਾਹੋ॥ ੧੧੩॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਦੇਸੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਭੇਸੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਕਾਲੈ॥ ਕਿ
 ਸਰਬਤ੍ਰਪਾਲੈ॥ ੧੧੪॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਹੰਤਾ॥ ਕਿ
 ਸਰਬਤ੍ਰਗੰਤਾ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਭੇਖੀ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਪੇਖੀ॥ ੧੧੫॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਕਾਜੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਰਾਜੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਸੇਖੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਪੇਖੈ॥ ੧੧੬॥
 ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਤ੍ਰਾਣੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਪ੍ਰਾਣੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਦੇਸੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਭੇਸੈ॥ ੧੧੭॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ

ਮਾਨਯੈ॥ ਸਦੈਵੰਪ੍ਰਧਾਨਯੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਜਾਪਯੈ॥
 ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਥਾਪਯੈ॥ ੧੧੮॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਭਾਨੈ॥
 ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਮਾਨੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰਇੰਦ੍ਰੈ॥ ਕਿਸਰਬਤ੍ਰ
 ਚੰਦ੍ਰੈ॥ ੧੧੯॥ ਕਿਸਰਬੰਕਲੀਮੈ॥ ਕਿਪਰਮੰ
 ਫਹੀਮੈ॥ ਕਿਆਕਿਲਅਲਾਮੈ॥ ਕਿਸਾਹਿਬਕਲਾਮੈ
 ॥ ੧੨੦॥ ਕਿਹੁਸਨੁਲਵਜੂਹੈ॥ ਤਮਾਮੁਲਰੁਜੂਹੈ॥
 ਹਮੇਸੁਲਸਲਾਮੈ॥ ਸਲੀਖਤਮੁਦਾਮੈ॥ ੧੨੧॥
 ਗਨੀਮੁਲਸਿਕਸਤੈ॥ ਗਰੀਬੁਲਪਰਸਤੈ॥ ਬਿਲੰਦੁਲ
 ਮਕਾਨੈ॥ ਜਮੀਨੁਲਜਮਾਨੈ॥ ੧੨੨॥ ਤਮੀਜੁਲ
 ਤਮਾਮੈ॥ ਰੁਜੂਅਲਨਿਧਾਨੈ॥ ਹਰੀਫੁਲਅਜੀਮੈਂ॥
 ਰਜਾਇਕਯਕੀਨੈਂ॥ ੧੨੩॥ ਅਨੇਕੁਲਤਰੰਗਹੈਂ॥
 ਅਭੇਦਹੈਂਅਭੰਗਹੈਂ॥ ਅਜੀਜੁਲਨਿਵਾਜਹੈਂ॥ ਗਨੀਮੁਲ
 ਖਿਰਾਜਹੈਂ॥ ੧੨੪॥ ਨਿਰੁਕਤਸਰੂਪਹੈਂ॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ
 ਬਿਭੂਤਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭਾਹੈਂ॥ ਸੁਜੁਗਤਿਸੁਧਾ

ਹੈਂ॥੧੨੫॥ਸਦੈਵੰਸਰੂਪਹੈਂ॥ਅਭੇਦੀਅਨੂਪਹੈਂ॥
 ਸਮਸਤੋਪਰਾਜਹੈਂ॥ਸਦਾਸਰਬਸਾਜਹੈਂ॥੧੨੬॥
 ਸਮਸਤੁਲਸਲਾਮਹੈਂ॥ਸਦੈਵਲਅਕਾਮਹੈਂ॥
 ਨ੍ਰਿਬਾਧਸਰੂਪਹੈਂ॥ਅਗਾਧਹੈਂਅਨੂਪਹੈਂ॥੧੨੭॥
 ਓਅੰਆਦਿਰੂਪੈ॥ਅਨਾਦਿਸਰੂਪੈ॥ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੇ॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਤ੍ਰਿਕਾਮੇ॥੧੨੮॥ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ
 ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ॥ਅਗੰਜੇਅਗਾਧੇ॥ਸੁਭੰਸਰਬਭਾਗੇ॥
 ਸੁਸਰਬਾਅਨੁਰਾਗੇ॥੧੨੯॥ਤ੍ਰਿਭੁਗਤਸਰੂਪਹੈਂ॥
 ਅਛਿੱਜਹੈਂਅਛੂਤਹੈਂ॥ਕਿਨਰਕੰਪ੍ਰਣਾਸਹੈਂ॥
 ਪ੍ਰਿਥੀਉਲਪ੍ਰਵਾਸਹੈਂ॥੧੩੦॥ਨਿਰੁਕਤਿਪ੍ਰਭਾ
 ਹੈਂ॥ਸਦੈਵੰਸਦਾਹੈਂ॥ਬਿਭੁਗਤਿਸਰੂਪਹੈਂ॥
 ਪ੍ਰਜੁਗਤਿਅਨੂਪਹੈਂ॥੧੩੧॥ਨਿਰੁਕਤਿਸਦਾਹੈਂ॥
 ਬਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭਾਹੈਂ॥ਅਨਉਕਤਿਸਰੂਪਹੈਂ॥
 ਪ੍ਰਜੁਗਤਿਅਨੂਪਹੈਂ॥੧੩੨॥

ਚਾਚਰੀਛੰਦ॥

ਅਭੰਗ ਹੈਂ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ
 ॥੧੩੩॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ॥
 ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ॥ ੧੩੪॥ ਅਜੈ ਹੈਂ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ॥ ਅਭੂਤ
 ਹੈਂ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ॥ ੧੩੫॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ॥
 ਅਧੰਧ ਹੈਂ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ॥ ੧੩੬॥ ਅਭਗਤ ਹੈਂ॥
 ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ॥ ੧੩੭॥
 ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ
 ॥੧੩੮॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ॥
 ਅਗਾਹ ਹੈਂ॥ ੧੩੯॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ॥
 ਅਨੀਲ ਹੈਂ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ॥ ੧੪੦॥ ਅਨਿੰਤ ਹੈਂ॥ ਸੁ
 ਨਿੰਤ ਹੈਂ॥ ਅਜਾਤਿ ਹੈਂ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ॥ ੧੪੧॥

ਚਰਪਟਛੰਦ॥ ਤ੍ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਰਬੰਗੰਤਾ॥ ਸਰਬੰਗੰਤਾ॥ ਸਰਬੰਖਿਆਤਾ॥ ਸਰਬੰ
 ਗਿਆਤਾ॥ ੧੪੨॥ ਸਰਬੰਹਰਤਾ॥ ਸਰਬੰਕਰਤਾ॥

ਸਰਬੰਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ੧੪੩ ॥ ਸਰਬੰਕਰਮੰ ॥

ਸਰਬੰਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪੪ ॥

ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋਨਰਕਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੰਸਰੂਪੇ ॥

ਅਭੰਗੰਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੰਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ

ਸਰਬਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧਿਬਿਭੂਤੇ

॥ ੧੪੬ ॥ ਅਨੰਗੀਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥

ਨ੍ਰਿਭੰਗੀਸਰੂਪੇ ॥ ਸ੍ਰਬੰਗੀਅਨੂਪੇ ॥ ੧੪੭ ॥ ਨਪੋਤ੍ਰੈਨ

ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨਸਤ੍ਰੈਨਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨਤਾਤੈਨਮਾਤੈ ॥ ਨਜਾਤੈਨ

ਪਾਤੈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਨ੍ਰਿਸਾਕੰਸਰੀਕਰੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋਅਮੀਕ

ਰੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰਪ੍ਰਭਾਰੈਂ ॥ ਅਜੈਰੈਂਅਜਾਰੈਂ ॥ ੧੪੯ ॥

ਭਗਵਤੀਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਜਾਹਰਜਹੂਰਹੈਂ ॥ ਕਿਹਾਜਰਹਜੂਰਹੈਂ ॥

ਹਮੇਸੁਲਸਲਾਮਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲਕਲਾਮਹੈਂ

॥੧੫੦॥ ਕਿਸਾਹਿਬਦਿਮਾਗਹੈਂ ॥ ਕਿਹੁਸਨਲ
 ਚਰਾਗਹੈਂ ॥ ਕਿਕਾਮਲਕਰੀਮਹੈਂ ॥ ਕਿਰਾਜਕ
 ਰਹੀਮਹੈਂ ॥੧੫੧॥ ਕਿਰੋਜੀਦਿਹੰਦਹੈਂ ॥ ਕਿਰਾਜਕ
 ਰਹਿੰਦਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲਕਮਾਲਹੈਂ ॥ ਕਿਹੁਸਨੁਲ
 ਜਮਾਲਹੈਂ ॥੧੫੨॥ ਗਨੀਮੁਲਖਿਰਾਜਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ
 ਨਿਵਾਜਹੈਂ ॥ ਹਰੀਫੁਲਸਿਕੰਨਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਸੁਲ
 ਫਿਕੰਨਹੈਂ ॥੧੫੩॥ ਕਲੰਕੰਪ੍ਰਣਾਸਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ
 ਨਿਵਾਸਹੈਂ ॥ ਅਗੰਜੁਲਗਨੀਮਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ
 ਰਹੀਮਹੈਂ ॥੧੫੪॥ ਸਮਸਤੁਲਜੁਬਾਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਸਾਹਿਬਕਿਰਾਹੈਂ ॥ ਕਿਨਰਕੰਪ੍ਰਣਾਸਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ
 ਨਿਵਾਸਹੈਂ ॥੧੫੫॥ ਕਿਸਰਬੁਲਗਵੰਨਹੈਂ ॥
 ਹਮੇਸੁਲਰਵੰਨਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲਤਮੀਜਹੈਂ ॥
 ਸਮਸਤੁਲਅਜੀਜਹੈਂ ॥੧੫੬॥ ਪਰੰਪਰਮਈਸ
 ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲਅਦੀਸਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸੁਲਅਲੇਖਹੈਂ ॥

ਹਮੇਸੁਲਾਅਭੇਖਹੈਂ ॥੧੫੭॥ ਜਮੀਨੁਲਜਮਾਹੈਂ ॥
 ਅਮੀਕੁਲਇਮਾਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲਕਮਾਲਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਜੁਰਅਤਿਜਮਾਲਹੈਂ ॥੧੫੮॥ ਕਿਅਚਲੰਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿਅਮਿਤੋਸੁਬਾਸਹੈਂ ॥ ਕਿਅਜਬਸਰੂਪਹੈਂ ॥
 ਕਿਅਮਿਤੋਬਿਭੂਤਹੈਂ ॥੧੫੯॥ ਕਿਅਮਿਤੋਪਸਾ
 ਹੈਂ ॥ ਕਿਆਤਮਪ੍ਰਭਾਹੈਂ ॥ ਕਿਅਚਲੰਅਨੰਗਹੈਂ ॥
 ਕਿਅਮਿਤੋਅਭੰਗਹੈਂ ॥੧੬੦॥

ਮਧੁਭਾਰਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿਮਨਿਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿਗਨਮੁਦਾਮ ॥ ਅਰਿਬਰ
 ਅਗੰਜ ॥ ਹਰਿਨਰਪ੍ਰਭੰਜ ॥੧੬੧॥ ਅਨਗਨ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿਮਨਿਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿਨਰਅਖੰਡ ॥
 ਬਰਨਰਅਮੰਡ ॥੧੬੨॥ ਅਨਭਵਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ
 ਮਨਿਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨਿਗਨਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲਬਲਮੁਦਾਮ
 ॥੧੬੩॥ ਅਨਛਿੱਜਅੰਗ ॥ ਆਸਨਅਭੰਗ ॥

ਉਪਮਾਅਪਾਰ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਉਦਾਰ॥੧੬੪॥
 ਜਲਥਲਅਮੰਡ॥ ਦਿਸਵਿਸਅਭੰਡ॥ ਜਲਥਲ
 ਮਹੰਤ॥ ਦਿਸਵਿਸਬਿਅੰਤ॥੧੬੫॥ ਅਨਭਵ
 ਅਨਾਸ॥ ਪ੍ਰਿਤਪਰਪੁਰਾਸ॥ ਆਜਾਨਬਾਹੁ॥ ਏਕੈ
 ਸਦਾਹੁ॥੧੬੬॥ ਓਅੰਕਾਰਆਦਿ॥ ਕਥਨੀ
 ਅਨਾਦਿ॥ ਖਲਖੰਡਖਿਆਲ॥ ਗੁਰਬਰਅਕਾਲ
 ॥੧੬੭॥ ਘਰਘਰਿਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਚਿਤਚਰਨਨਾਮ॥
 ਅਨਛਿਜਗਾਤ॥ ਆਜਿਜਨਬਾਤ॥੧੬੮॥
 ਅਨਝੰਝਗਾਤ॥ ਅਨਰੰਜਬਾਤ॥ ਅਨਟੁਟਭੰਡਾਰ॥
 ਅਨਠਟਅਪਾਰ॥੧੬੯॥ ਆਡੀਠਧਰਮ॥ ਅਤਿ
 ਢੀਠਕਰਮ॥ ਅਣਬ੍ਰਣਅਨੰਤ॥ ਦਾਤਾਮਹੰਤ॥੧੭੦॥
 ਹਰਿਬੋਲਮਨਾਛੰਦ॥ ਤੂਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਰੁਣਾਲਯਹੈਂ॥ ਅਰਿਘਾਲਯਹੈਂ॥ ਖਲਖੰਡਨਹੈਂ॥
 ਮਹਿਮੰਡਨਹੈਂ॥੧੭੧॥ ਜਗਤੇਸੂਰਹੈਂ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ

ਹੈਂ॥ਕਲਿਕਾਰਣਹੈਂ॥ਸਰਬਉਬਾਰਨਹੈਂ॥੧੭੨॥
 ਪ੍ਰਿਤਕੇਪਰਨਹੈਂ॥ਜਗਕੇਕਰਨਹੈਂ॥ਮਨਮਾਨਿਯ
 ਹੈਂ॥ਜਗਜਾਨਿਯਹੈਂ॥੧੭੩॥ਸਰਬੰਭਰਹੈਂ॥ਸਰਬੰ
 ਕਰਹੈਂ॥ਸਰਬਪਾਸਿਯਹੈਂ॥ਸਰਬਨਾਸਿਯਹੈਂ
 ॥੧੭੪॥ਕਰੁਣਾਕਰਹੈਂ॥ਬਿਸੁੰਭਰਹੈਂ॥ਸਰਬੇਸੂਰ
 ਹੈਂ॥ਜਗਤੇਸੂਰਹੈਂ॥੧੭੫॥ਬ੍ਰਹਮੰਡਸਹੈਂ॥ਖਲ
 ਖੰਡਸਹੈਂ॥ਪਰਤੇਪਰਹੈਂ॥ਕਰੁਣਾਕਰਹੈਂ॥੧੭੬॥
 ਅਜਪਾਜਪਹੈਂ॥ਅਥਪਾਥਪਹੈਂ॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ॥ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈਂ॥੧੭੭॥ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈਂ॥
 ਕਰੁਣਾਕ੍ਰਿਤਹੈਂ॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੈਂ॥ਧਰਣੀਪ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ॥੧੭੮॥ਅਮਿਤੇਸੂਰਹੈਂ॥ਪਰਮੇਸੂਰਹੈਂ॥
 ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੈਂ॥ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈਂ॥੧੭੯॥
 ਅਜਬਾਕ੍ਰਿਤਹੈਂ॥ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈਂ॥ਨਰਨਾਇਕ
 ਹੈਂ॥ਖਲਘਾਇਕਹੈਂ॥੧੮੦॥ਬਿਸੁੰਭਰਹੈਂ॥

ਕਰੁਣਾਲਯਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪਨਾਇਕਹੈਂ ॥ ਸਰਬਪਾਇਕ
 ਹੈਂ ॥ ੧੮੧ ॥ ਭਵਭੰਜਨਹੈਂ ॥ ਅਰਿਗੰਜਨਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ
 ਤਾਪਨਹੈਂ ॥ ਜਪੁਜਾਪਨਹੈਂ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਕਲੰਕ੍ਰਿਤ
 ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਕ੍ਰਿਤਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾਕਰਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾਹਰਿਹੈਂ
 ॥ ੧੮੩ ॥ ਪਰਮਾਤਮਹੈਂ ॥ ਸਰਬਆਤਮਹੈਂ ॥ ਆਤਮ
 ਬਸਹੈਂ ॥ ਜਸਕੇਜਸਹੈਂ ॥ ੧੮੪ ॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥

ਨਮੋਸੂਰਜਸੂਰਜੇਨਮੋਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋਰਾਜਰਾਜੇ
 ਨਮੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋਅੰਧਕਾਰੇਨਮੋਤੇਜਤੇਜੇ ॥
 ਨਮੋਬ੍ਰਿੰਦਬ੍ਰਿੰਦੇਨਮੋਬੀਜਬੀਜੇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਨਮੋਰਾਜਸੰ
 ਤਾਮਸੰਸਾਂਤਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋਪਰਮਤੱਤੰਅਤੱਤੰਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋਜੋਗਜੋਗੇਨਮੋਗਿਆਨਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋਮੰਤ੍ਰ
 ਮੰਤ੍ਰੇਨਮੋਧਿਆਨਧਿਆਨੇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਨਮੋਜੁਧਜੁਧੇ
 ਨਮੋਗਿਆਨਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋਭੋਜਭੋਜੇਨਮੋਪਾਨ

ਪਾਨੇ॥ ਨਮੋਕਲਹਕਰਤਾਨਮੋਸਾਂਤਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਇੰਦ੍ਰ
 ਇੰਦ੍ਰੇਅਨਾਦੰਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੮੭ ॥ ਕਲੰਕਾਰਰੂਪੇ
 ਅਲੰਕਾਰਅਲੰਕੇ॥ ਨਮੋਆਸਆਸੇਨਮੋਬਾਂਕਬੰਕੇ॥
 ਅਭੰਗੀਸਰੂਪੇਅਨੰਗੀਅਨਾਮੇ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਤ੍ਰਿਕਾਲੇ
 ਅਨੰਗੀਅਕਾਮੇ॥ ੧੮੮ ॥

ਏਕਅਛਰੀਛੰਦ॥

ਅਜੈ॥ ਅਲੈ॥ ਅਭੈ॥ ਅਬੈ॥ ੧੮੯ ॥ ਅਭੂ॥ ਅਜੂ॥
 ਅਨਾਸ॥ ਅਕਾਸ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਗੰਜ॥ ਅਭੰਜ॥
 ਅਲੱਖ॥ ਅਭੱਖ॥ ੧੯੧ ॥ ਅਕਾਲ॥ ਦਿਆਲ॥
 ਅਲੇਖ॥ ਅਭੇਖ॥ ੧੯੨ ॥ ਅਨਾਮ॥ ਅਕਾਮ॥
 ਅਗਾਹ॥ ਅਢਾਹ॥ ੧੯੩ ॥ ਅਨਾਥੇ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ॥
 ਅਜੇਨੀ॥ ਅਮੋਨੀ॥ ੧੯੪ ॥ ਨਚਾਰੇ॥ ਨਚੰਗੇ॥
 ਨਰੂਪੇ॥ ਨਚੇਖੇ॥ ੧੯੫ ॥ ਅਕਰਮੰ॥ ਅਭਰਮੰ॥
 ਅਗੰਜੇ॥ ਅਲੇਖੇ॥ ੧੯੬ ॥

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

ਨਮਸਤੁਲਪ੍ਰਣਾਮੇਸਮਸਤੁਲਪ੍ਰਣਾਸੇ॥ ਅਗੰਜੁਲ
 ਅਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਨਿਵਾਸੇ॥ ਨ੍ਰਿਕਾਮੰਬਿਭੂਤੇ
 ਸਮਸਤੁਲਸਰੂਪੇ॥ ਕੁਕਰਮੰਪ੍ਰਣਾਸੀਸੁਧਰਮੰ
 ਬਿਭੂਤੇ॥੧੯੭॥ ਸਦਾਸਚਦਾਨੰਦਸੱਤ੍ਰੰਪ੍ਰਣਾਸੀ॥
 ਕਰੀਮੁਲਕੁਨੰਦਾਸਮਸਤੁਲਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਜਾਇਬ
 ਬਿਭੂਤੇਗਜਾਇਬਗਨੀਮੇ॥ ਹਰੀਅੰਕਰੀਅੰ
 ਕਰੀਮੁਲਰਹੀਮੇ॥੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀਚੱਤ੍ਰ
 ਚੱਕ੍ਰਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰਭਵਸੁਭੰਸਰਬਦਾਸਰਬਜੁਗਤੇ
 ॥ ਦੁਕਾਲੰਪ੍ਰਣਾਸੀਦਇਆਲੰਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾਅੰਗ
 ਸੰਗੇਅਭੰਗੰਬਿਭੂਤੇ॥੧੯੯॥

ਤ੍ਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿਸਵੱਯੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦॥

ਤ੍ਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿਸਵੱਯੇ॥

ਸ੍ਰਾਵਗਸੁੱਧਸਮੂਹਸਿਧਾਨਕੋਦੇਖਿਫਿਰਿਓਘਰ
 ਜੋਗਜਤੀਕੇ॥ ਸੁਰਸੁਰਾਰਦਨਸੁੱਧਸੁਧਾਦਿਕਸੰਤ
 ਸਮੂਹਅਨੇਕਮਤੀਕੇ॥ ਸਾਰੇਹੀਦੇਸਕੋਦੇਖਿ
 ਰਹਿਓਮਤਕੋਊਨਦੇਖੀਅਤਪ੍ਰਾਨਪਤੀਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨਕੀਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਹੂਤੇਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕ
 ਰਤੀਕੇ॥੧॥ ਮਾਤੇਮਤੰਗਜਰੇਜਰਸੰਗਿਅਨੂਪ
 ਉਤੰਗਸੁਰੰਗਸਵਾਰੇ॥ ਕੋਟਤੁਰੰਗਕੁਰੰਗਸੇਕੂਦਤ
 ਪਉਨਕੇਗਉਨਕਉਜਾਤਨਿਵਾਰੇ॥ ਭਾਰੀਭੁਜਾਨ

ਕੇਭੂਪਭਲੀਬਿਧਿਨਿਆਵਤਸੀਸਨਜਾਤ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਤੇਭਏਤੇਕਹਾਭਏਭੂਪਤਿਅੰਤਕੋ
 ਨਾਂਗੇਹੀਪਾਇਪਧਾਰੇ॥੨॥ ਜੀਤਫਿਰੈਸਭਦੇਸ
 ਦਿਸਾਨਕੋਬਾਜਤਢੋਲਮ੍ਰਿਦੰਗਨਗਾਰੇ॥ ਗੁੰਜਤ
 ਗੂੜਗਜਾਨਕੇਸੁੰਦਰਹਿੰਸਤਹੀਹਯਰਾਜਹਜਾਰੇ॥
 ਭੂਤਭਵਿੱਖਭਵਾਨਕੇਭੂਪਤਿਕਉਨੁਗਨੈਨਹੀ
 ਜਾਤਿਬਿਚਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਭਜੇਬਿਨੁ
 ਅੰਤਕਉਅੰਤਕੇਧਾਮਸਿਧਾਰੇ॥੩॥ ਤੀਰਥਨਾਨ
 ਦਇਆਦਮਦਾਨਸੁਸੰਜਮਨੇਮਅਨੇਕਬਿਸੇਖੈ॥
 ਬੇਦਪੁਰਾਨਕਤੇਬਕੁਰਾਨਜਮੀਨਜਮਾਨਸਬਾਨ
 ਕੇਪੇਖੈ॥ ਪਉਨਅਹਾਰਜਤੀਜਤਧਾਰਸਭੈਸੁ
 ਬਿਚਾਰਹਜਾਰਕਦੇਖੈ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਭਜੇਬਿਨੁ
 ਭੂਪਤਿਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕਨਲੇਖੈ॥੪॥ ਸੁੱਧ
 ਸਿਪਾਹਦੁਰੰਤਦੁਬਾਹਸੁਸਾਜਿਸਨਾਹਦੁਰਜਾਨ

ਦਲੈਂਗੇ॥ਭਾਰੀਗੁਮਾਨਭਰੇਮਨਮੈਕਰਪਰਬਤ
 ਪੰਖਹਲੇਨਹਲੈਂਗੇ॥ਤੋਰਿਅਰੀਨਮਰੋਰਿਮਵਾਸਨ
 ਮਾਤੇਮਤੰਗਨਮਾਨਮਲੈਂਗੇ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨੁਤਿਆਗਿਜਹਾਨਨਿਦਾਨਚਲੈਂਗੇ॥੫॥
 ਬੀਰਅਪਾਰਬਡੇਬਰਿਆਰਅਬਿਚਾਰਹਿਸਾਰਕੀ
 ਧਾਰਭਛੱਯਾ॥ਤੋਰਤਦੇਸਮਲਿੰਦਮਵਾਸਨਮਾਤੇ
 ਗਜਾਨਕੇਮਾਨਮਲੱਯਾ॥ਗਾੜੇਗੜਾਨਕੇਤੋੜਨਹਾਰ
 ਸੁਬਾਤਨਹੀਚਕਚਾਰਲਵੱਯਾ॥ਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਸਭ
 ਕੇਸਿਰਨਾਇਕਜਾਚਕਅਨੇਕਸੁਏਕਦਿਵੱਯਾ॥੬॥
 ਦਾਨਵਦੇਵਫਨਿੰਦਨਿਸਾਚਰਭੂਤਭਵਿਖਭਵਾਨ
 ਜਪੈਂਗੇ॥ਜੀਵਜਿਤੇਜਲਮੈਥਲਮੈਪਲਹੀਪਲਮੈ
 ਸਭਥਾਪਥਪੈਂਗੇ॥ਪੁੰਨਪ੍ਰਤਾਪਨਬਾਢਜੈਤਧੁਨ
 ਪਾਪਨਕੇਬਹੁਪੁੰਜਖਪੈਂਗੇ॥ਸਾਧਸਮੂਹਪ੍ਰਸੰਨਫਿਰੈ
 ਜਗਸੱਤ੍ਰਸਭੈਅਵਲੋਕਚਪੈਂਗੇ॥੭॥ਮਾਨਵਇੰਦ੍ਰ
 ਗਜਿੰਦ੍ਰਨਰਾਧਪਜੋਨਤ੍ਰਿਲੋਕਕੋਰਾਜਕਰੈਂਗੇ॥

ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨਗਜਾਦਿਕਦਾਨਅਨੇਕਸੁਅੰਬਰ
 ਸਾਜਬਰੈਂਗੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਰਬਿਸਨਸਚੀਪਤਿ
 ਅੰਤਫਸੇਜਮਫਾਸਪਰੈਂਗੇ॥ ਜੇਨਰਸ੍ਰੀਪਤਿਕੇਪ੍ਰਸ
 ਹੈਂਪਗਤੇਨਰਫੇਰਨਦੇਹਧਰੈਂਗੇ॥ ੮॥ ਕਹਾਭਯੋਜੋ
 ਦੇਉਲੋਚਨਮੁੰਦਕੈਬੈਠਿਰਹਿਓਬਕਧਿਆਨ
 ਲਗਾਇਓ॥ ਨ੍ਰਾਤਫਿਰਿਓਲੀਏਸਾਤਸਮੁੰਦ੍ਰਨ
 ਲੋਕਗਇਓਪਰਲੋਕਗਵਾਇਓ॥ ਬਾਸੁਕੀਓ
 ਬਿਖਿਆਨਸੋਬੈਠਕੈਐਸੇਹੀਐਸਸੁਬੈਸਬਿਤਾਇਓ
 ॥ ਸਾਚੁਕਹੌਂਸੁਨਲੇਹੁਸਭੈਜਿਨਪ੍ਰੇਮੁਕੀਓਤਿਨਹੀ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓ॥ ੯॥ ਕਾਹੂਲੈਪਾਹਨਪੂਜਧਰਯੋਸਿਰ
 ਕਾਹੂਲੈਲਿੰਗੁਗਰੇਲਟਕਾਇਓ॥ ਕਾਹੂਲਖਿਓ
 ਹਰਿਅਵਾਚੀਦਿਸਾਮਹਿਕਾਹੂਪਛਾਹਕੋਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇਓ॥ ਕੋਉਬੁਤਾਨਕੋਪੂਜਤਹੈਪਸੁਕੋਉ
 ਮ੍ਰਿਤਾਨਕੋਪੂਜਨਧਾਇਓ॥ ਕੂਰਕ੍ਰਿਆਉਰਝਿਓ
 ਸਭਹੀਜਗਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਕੋਭੇਦੁਨਪਾਇਓ॥ ੧੦॥

ਚੌਪਈ ਸਾਹਿਬ

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਕਬਜੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ
 ਇੱਛਾ ॥ ਤਵ ਚਰਨ ਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ
 ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ
 ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ
 ਮੋਰੋ ਪਰਿ ਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਜ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਮੋਰੋ ਰੱਛਾ ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿ ਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਨ ਕੋ ਆਜ

ਸੰਘਰਿਯੈ ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ
 ਭਜਨਕੀਰਹੈਪਯਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਹਿਛਾਡਿਕੋਈ
 ਅਵਰਨਧਯਾਉਂ ॥ ਜੋਬਰਚਾਰੈਂਸੁਤੁਮਤੇਪਾਉਂ ॥
 ਸੇਵਕਸਿੱਖਜਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿ ॥ ਚੁਨਿਚੁਨਿ
 ਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ ॥ ੪ ॥ ਆਪਹਾਥਦੈਮੁਝੈ
 ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨਕਾਲਕਾਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰਿਯੈ ॥ ਹੂਜੇ
 ਸਦਾਹਮਾਰੇਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਿਧੁਜਜੁਕਰਿਯਹੁਰੱਛਾ
 ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬਸੰਤ
 ਸਹਾਇਪਯਾਰੇ ॥ ਦੀਨਬੰਧੁਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ ॥
 ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰਦਸਕੰਤਾ ॥ ੬ ॥ ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਪੁਧਰਾ ॥ ਕਾਲਪਾਇਸਿਵਜੁਅਵਤਰਾ ॥ ਕਾਲ
 ਪਾਇਕਰਿਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲਕਾਲਕਾ
 ਕੀਆਤਮਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਜਵਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵ
 ਕੀਓ ॥ ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੁਥੀਓ ॥ ਜਵਨਕਾਲਸਭ

ਲੋਕਸਵਾਰਾ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ॥੮॥
 ਜਵਨਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਜੱਛਨ
 ਉਪਜਾਯੋ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਸੋਈ
 ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ॥੯॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸਹੀ
 ਕੋ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ॥
 ਸਿਵਕਨਕੋ ਸਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨਕੋ ਪਲਮੋ
 ਬਧਕੀਓ॥੧੦॥ ਘਟਘਟਕੇ ਅੰਤਰਕੀ ਜਾਨਤ॥
 ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ॥ ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ
 ਅਸਥੂਲਾ॥ ਸਭ ਪਰਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਫੂਲਾ
 ॥੧੧॥ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਪਨ
 ਕੇ ਸੁਖੀ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ॥ ਘਟਘਟਕੇ
 ਪਟਪਟਕੀ ਜਾਨੈ॥੧੨॥ ਜਬ ਉਦਕ ਰਖ ਕਰਾ
 ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਬ
 ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ॥ ਤੁਮ ਮੈਂ ਮਿਲਤ ਦੇਹ

ਧਰਸਭਹੁੰ॥੧੩॥ਜੇਤੇਬਦਨਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਧਾਰੈ॥
 ਆਪੁਆਪਨੀਬੂਝਉਚਾਰੈ॥ਤੁਮਸਭਹੀਤੇਰਹਤ
 ਨਿਰਾਲਮ॥ਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁਆਲਮ॥੧੪॥
 ਨਿਰੰਕਾਰਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰਨਿਰਲੰਭ॥ਆਦਿਅਨੀਲ
 ਅਨਾਦਿਅਸੰਭ॥ਤਾਕਾਮੂੜੁਉਚਾਰਤਭੇਦਾ॥ਜਾਕੋ
 ਭੇਵਨਪਾਵਤਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕੋਕਰਿਪਾਹਨ
 ਅਨੁਮਾਨਤ॥ਮਹਾਮੂੜੁਕਛੁਭੇਦਨਜਾਨਤ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵਕੋਕਹਤਸਦਾਸਿਵ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਚੀਨਤ
 ਨਹਿਭਿਵ॥੧੬॥ਆਪੁਆਪੁਨੀਬੁਧਿਹੈਜੇਤੀ॥
 ਬਰਨਤਭਿੰਨਭਿੰਨਤੁਹਿਤੇਤੀ॥ਤੁਮਰਾਲਖਾਨਜਾਇ
 ਪਸਾਰਾ॥ਕਿਹਬਿਧਿਸਜਾਪ੍ਰਥਮਸੰਸਾਰਾ॥੧੭॥
 ਏਕੈਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਾ॥ਰੰਕਭਯੋਰਾਵਕਹੀਭੂਪਾ॥
 ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ਉਤਭੁਜਖਾਨਿਬਹੁਰਿ
 ਰਚਿਦੀਨੀ॥੧੮॥ਕਹੂੰਫੂਲਿਰਾਜਾਹੈਬੈਠਾ॥ਕਹੂੰ

ਸਿਮਟਿਭਯੋਸੰਕਰਇਕੈਠਾ॥ ਸਿਗਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
 ਦਿਖਾਇਅਚੰਭਵ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਰੂਪਸੁਯੰਭਵ
 ॥੧੯॥ ਅਬਰੱਛਾਮੇਰੀਤੁਮਕਰੇ॥ ਸਿੱਖਜਉਬਾਰਿ
 ਅਸਿੱਖਜਸੰਘਰੇ॥ ਦੁਸਟਜਿਤੇਉਠਵਤਉਤਪਾਤਾ॥
 ਸਕਲਮਲੇਛਕਰੋਰਣਘਾਤਾ॥੨੦॥ ਜੇਅਸਿਧੁਜ
 ਤਵਸਰਨੀਪਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਦੁਸਟਦੁਖਿਤਹੁੰਮਰੇ॥
 ਪੁਰਖਜਵਨਪਗਪਰੇਤਿਹਾਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਤੁਮਸੰਕਟ
 ਸਭਟਾਰੇ॥੨੧॥ ਜੋਕਲਿਕੋਇਕਬਾਰਧਿਐਹੈ॥
 ਤਾਕੇਕਾਲਨਿਕਟਿਨਹਿਐਹੈ॥ ਰੱਛਾਹੋਇਤਾਹਿ
 ਸਭਕਾਲਾ॥ ਦੁਸਟਅਰਿਸਟਰੈਂਤਤਕਾਲਾ॥੨੨॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਤਨਜਾਹਿਨਿਹਰਿਹੋ॥ ਤਾਕੇਤਾਪ
 ਤਨਕਮੋਂਹਰਿਹੋ॥ ਰਿੱਧਿਸਿੱਧਿਘਰਮੋਸਭਹੋਈ॥
 ਦੁਸਟਛਾਹਛੈਸਕੈਨਕੋਈ॥੨੩॥ ਏਕਬਾਰਜਿਨ
 ਤੁਮੈਸੰਭਾਰਾ॥ ਕਾਲਫਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬਾਰਾ॥ ਜਿਨ

ਨਰਨਾਮਤਿਹਾਰੋਕਹਾ॥ਦਾਰਿਦਦੁਸਟਦੋਖਤੇ
 ਰਹਾ॥੨੪॥ਖੜਗਕੇਤਮੈਸਰਣਿਤਿਹਾਰੀ॥ਆਪੁ
 ਹਾਥਦੈਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥ਸਰਬਠੋਰਮੋਹੋਹੁਸਹਾਈ॥
 ਦੁਸਟਦੋਖਤੇਲੇਹੁਬਚਾਈ॥੨੫॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਮ
 ਪਰਜਗਮਾਤਾ॥ਗ੍ਰੰਥਕਰਾਪੂਰਨਸੁਭਰਾਤਾ॥
 ਕਿਲਬਿਖਸਕਲਦੇਹਕੋਹਰਤਾ॥ਦੁਸਟਦੋਖਿਯਨ
 ਕੋਛੈਕਰਤਾ॥੨੬॥ਸ੍ਰੀਅਸਿਧੁਜਜਬਭਏ
 ਦਇਆਲਾ॥ਪੂਰਨਕਰਾਗਰੰਥਤਤਕਾਲਾ॥ਮਨ
 ਬਾਂਛਤਫਲਪਾਵੈਸੋਈ॥ਦੂਖਨਤਿਸੈਬਿਆਪਤਕੋਈ
 ॥੨੭॥

ਅਤਿਲ॥

ਸੁਨੈਗੁੰਗਜੋਯਾਹਿਸੁਰਸਨਾਪਾਵਈ॥ਸੁਨੈਮੂੜ
 ਚਿਤਲਾਇਚਤੁਰਤਾਆਵਈ॥ਦੂਖਦਰਦਭੋ
 ਨਿਕਟਨਾਤਿਨਨਰਕੇਰਹੈ॥ਹੋਜੋਯਾਕੀਏਕਬਾਰ
 ਚੋਪਈਕੋਕਹੈ॥੨੮॥

ਚੌਪਈ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸਹ ਸਭ ਨਿੱਜੈ॥ ਅਰਧ ਸਹ ਸਫੁਨਿ
ਤੀਨਿ ਕਹਿ ਜੈ॥ ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿ ਵਾਰਾ
॥ ਤੀਰ ਸਤ੍ਰਦ੍ਰ ਵਗੁੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮ ਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ
ਆਨ ਜੋ॥ ਰਾਮ ਰਹੀ ਮਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈ
ਮਤ ਏਕ ਨਮਾਨ ਜੋ॥ ਸਿੰਮਿ ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ
ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨ ਜੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੁਮ ਰੀ ਕਰਿ ਮੈ ਨ ਕਹ ਜੋ ਸਭ ਤੋ ਹਿ ਬਖਾਨ ਜੋ॥ ੧॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿ ਓਤੁ ਹਾਰੋ ਦੁਆਰ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਸਤੁ ਹਾਰ॥ ੨॥

ਅਨੰਦੁਸਾਹਿਬ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ਅਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆ
 ਵਾਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦ
 ਗਾਵਣਆਈਆ॥ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾ
 ਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆ
 ਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾ
 ਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂਮੰਨਮੇਰੇਦੂਖ
 ਸਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜ

ਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀ
 ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾ
 ਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀ
 ਘਰਿਤੇਰੈ॥ ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿ
 ਸੁਪਾਵਏ॥ ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿ
 ਵਸਾਵਏ॥ ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦ
 ਘਨੇਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀ
 ਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ ਸਾਚੁ
 ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥
 ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾ
 ਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁ
 ਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿ

ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ
 ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ
 ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ
 ਸਿਨਾ ਮਿਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ
 ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ
 ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ
 ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁ
 ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ
 ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ
 ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰੁ
 ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
 ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ
 ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ
 ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ
 ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ
 ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ
 ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉ ਪਿਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ
 ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਹੁਗੁਰੂ ਕੇ ਰਾਗਾ ਵਹੁ ਸਚੀ
 ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ਹੁਕਥਿ ਹੁ ਅਕਥ
 ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ
 ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ

ਮੰਨਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ
 ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ
 ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
 ॥੧੦॥ ਏਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
 ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
 ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿ ਸੁਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ
 ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿ ਤੁ ਅੰਤਿ
 ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ
 ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ
 ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ
 ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ

ਕੋਆਖਿਵਖਾਣਏ॥ਆਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਭਤੂਹੈ
 ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੂਸਦਾ
 ਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਸੁਰਿਨਰ
 ਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ
 ॥ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਾਮਨਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਇਕਿ
 ਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆਇਆ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ
 ਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੁਭਲਾਭਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋ
 ਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥
 ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਚਾਲਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹ
 ਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ
 ਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ਖੰਨਿਅਹੁ
 ਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾ

ਸਮਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ
 ਨਿਰਾਲੀ॥ ੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਵਚਲਹ
 ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਜਿਵ ਤੂ
 ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ॥
 ਕਰਿ ਕਰ ਪਾ ਜਿਨ ਨਾ ਮਿਲਾਇ ਹਿ ਸਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ
 ਧਿਆਵਹੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਹਿ ਆਪਣੀ
 ਸਿਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ
 ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ ਵੈ ਚਲਾਵਹੇ॥ ੧੫॥ ਏਹੁ
 ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ
 ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ
 ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ॥ ਇਕਿ
 ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ
 ॥ ੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥

ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿ ਤ
 ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ
 ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ
 ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿ ਤੈ
 ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ
 ਹੈ ਕਿ ਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ
 ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹ ਸਹਸਾ ਇਵ
 ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
 ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ
 ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿ ਸਨਾ ਵਡਾਰੋ ਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ

ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ
 ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ
 ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀ ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀ ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ
 ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ
 ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾਰਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ
 ਗੁਰੂ ਸੇ ਤੀ ਸਨਮੁ ਖੁਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤਸਨਮੁ ਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ
 ਜੀ ਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ
 ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾਰਹੈ ਪਰਣੈ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ
 ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੁ ਹੋਏ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ

ਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈ
 ਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥
 ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ
 ਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖ
 ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥
 ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥
 ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥
 ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁ
 ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀ
 ਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥
 ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥
 ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥
 ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲ ਨਿਪਏ
 ਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝ ਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ
 ਬਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ
 ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ
 ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ
 ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ
 ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ
 ਜੜਾਉ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ
 ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ
 ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ
 ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ
 ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨ
 ਜਾਣੀ॥ ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨ
 ਜਾਣੀ॥ ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆ
 ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੋਜਿਨਾ
 ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵ
 ਲਾਰੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ ਮਾਤਕੇਉਦਰ
 ਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥
 ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿ
 ਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨ
 ਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ ਆਪਣੀ
 ਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ
 ॥੨੮॥ ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿ

ਮਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ
 ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ
 ਪਰ ਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ॥ ਲਿਵ ਛੁੜ ਕੀ ਲਗੀ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹ
 ਮਾਇਆ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ
 ਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ
 ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ॥ ੨੯॥ ਹਰਿ
 ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮੁਲਿ
 ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ
 ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀ ਐ
 ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ॥ ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ
 ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ
 ਹੈ ਭਾਗਿ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ
 ॥ ੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਹਰਿ

ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ
 ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿ ਹੁਜੀ ਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿ ਹੁ
 ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ
 ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ
 ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਰ ਸਨਾਤੂ ਅਨਰ ਸਿਰਾ ਚਿ
 ਰ ਹੀ ਤੇ ਰੀ ਪਿਆ ਸਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆ ਸਨ ਜਾਇ
 ਹੋਰ ਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿ ਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰ ਮੀ ਪਾਈਐ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿ ਸੁ ਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ
 ਅਨਰ ਸ ਸਭਿ ਵੀ ਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਏਸ ਰੀ ਰਾਮੇ ਰਿ ਆ ਹਰਿ ਤੁ ਮ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿ
 ਰ ਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਤਿ ਰ ਖੀ
 ਤੁ ਪੁ ਵਿ ਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ

ਮਾਤਾਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ
 ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ
 ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰੀਸਟਿ
 ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋ ਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗਮਹਿ
 ਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪਭ੍ਰ
 ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ
 ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ
 ਸੋ ਗੁਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ
 ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੇ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੇ
 ॥ ੩੪ ॥ ਏਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ
 ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨ
 ਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਿਆ
 ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁ
 ਸਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰੁਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿ
 ਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿ
 ਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁ
 ਹਰਿਕਾਰੂਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇਆ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਵੇਖਾਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਿਨੇਤ੍ਰੁਅੰਧ
 ਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥
 ਏਸੁਵਣੁਹੁਮੇਰਿਹੋਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ਸਾਚੈ
 ਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋ ਆਰਸਨਾਰਸਿ
 ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
 ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ
 ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥
 ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ
 ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ
 ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ
 ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ
 ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ
 ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥
 ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ
 ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
 ਸਚੇ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾ ਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ

ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿ ਸੁ
 ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋ ਹਿਲਾ
 ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋ
 ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
 ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ
 ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
 ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਰਹਿਆ ਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ
 ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

ਰਹਿਰਾਸਸਾਹਿਬ

ਹਰਿਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਉਪਾਇਆਪੈਜਰਖਦਾ
ਆਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਣਾਖਸੁਦੁਸਟੁਹਰਿ
ਮਾਰਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਤਰਾਇਆ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ
ਨਿੰਦਕਾਪਿਠਦੇਇਨਾਮਦੇਉਮੁਖਿਲਾਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਆਅੰਤਿਲਏ
ਛਡਾਇਆ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥

ਦੁਖਦਾਰੂਸੁਖਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥
ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ
॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁ
ਨਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿ

ਜੋਤਿਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ॥
 ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਿ ਨਿਕੀਤੀ
 ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿਆ॥੨॥

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿ ਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ
 ਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ
 ਵਾ ਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਹਿ
 ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾ ਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ
 ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
 ਚਿ ਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ
 ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈ ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
 ਸੋ ਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ

ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧ
 ਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀ
 ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
 ਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥
 ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁ
 ਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇ
 ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧ
 ਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇ
 ਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇ
 ਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈ
 ਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੇਈ
 ਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀ

ਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀ
 ਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿ
 ਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉ
 ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
 ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ
 ਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾ
 ਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈ
 ਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
 ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾ
 ਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀ
 ਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿ
 ਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ
 ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ
 ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ
 ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ
 ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ
 ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ
 ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ
 ਖਾਇ ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੁਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ
 ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ

ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨਹੋ ਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾ
 ਓਹ ਮਰੈ ਨਹੋ ਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾਰ ਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ
 ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋਹੋ ਆਨਾ ਕੋਹੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਜੇ ਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇ ਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ
 ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉ
 ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
 ਗੁਰ ਦੇ ਵਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ
 ਰਹਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ
 ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ
 ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ
 ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗ ਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ
 ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ
 ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿ ਖਿਆਲਿ ਖਾਸਿ ॥
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
 ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹ ਰਿ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ
 ਕਾਰਿ ਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ
 ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤ ਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨ
 ਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ
 ਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਉਡੇਉਡਿ
 ਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨ
 ਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁ
 ਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨ
 ਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿ
 ਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ
 ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ਸੋਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿ
 ਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿ
 ਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥

ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿ
 ਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥
 ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆ
 ਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
 ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥
 ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜ
 ਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉ
 ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁ
 ਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੇ
 ਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ
 ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇ
 ਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏ
 ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀ
 ਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉ

ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨਕਾਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ
 ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇਧੰਨੁ ਸੇਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ
 ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਨਿਤੁ ਪੁਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ
 ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ
 ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ
 ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇਭਗਤ
 ਸੇਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
 ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ
 ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁ
 ਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁ
 ਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ
 ਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥

ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈ
 ਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆ
 ਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝ
 ਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤ
 ਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀ
 ਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥

ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿਹਰਿ
 ਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆ
 ਸਭੁਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਤੂ
 ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁ
 ਤਿਨਹਿਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮ
 ਦੇਖਾਤਹਭੂਬੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜ
 ਮਨਾ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖ
 ਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨ
 ਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾਪ ॥

ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣ
 ਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੇ
 ਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥
 ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾ
 ਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁ
 ਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆ
 ਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥
 ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥

ੴ

ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ੧੦॥

ਚੌਪਈ॥

ਪੁਨਿਰਾਛਸਕਾਕਾਟਾਸੀਸਾ॥ਸ੍ਰੀਅਸਿਕੇਤੁਜਗਤ
 ਕੇਈਸਾ॥ਪੁਹਪਨਬ੍ਰਿਸਟਿਗਗਨਤੇਭਈ॥

ਸਭਹਿਨਆਨਿਬਧਾਈਦਈ॥੧॥ਧੰਨਜਧੰਨਜ
ਲੋਗਨਕੇਰਾਜਾ॥ਦੁਸਟਨਦਾਹਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥
ਅਖਲਭਵਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਦਾਸਜਾਨਿਮੁਹਿ
ਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨॥

ਕਬਜੋਬਾਚਬੇਨਤੀ॥
ਚੌਪਈ॥

ਹਮਰੀਕਰੋਹਾਥਦੈਰੱਛਾ॥ਪੂਰਨਹੋਇਚਿਤਕੀ
ਇੱਛਾ॥ਤਵਚਰਨਨਮਨਰਹੈਹਮਾਰਾ॥ਅਪਨਾ
ਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥੧॥ਹਮਰੇਦੁਸਟਸਭੈਤੁਮ
ਘਾਵਹੁ॥ਆਪੁਹਾਥਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈ
ਮੋਰੋਪਰਿਵਾਰਾ॥ਸੇਵਕਸਿਖਜਸਭੈਕਰਤਾਰਾ॥੨॥
ਮੋਰੱਛਾਨਿਜੁਕਰਦੈਕਰਿਯੈ॥ਸਭਬੈਰਨਕੌਆਜ
ਸੰਘਰਿਯੈ॥ਪੂਰਨਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ॥ਤੋਰਿ
ਭਜਨਕੀਰਹੈਪਯਾਸਾ॥੩॥ਤੁਮਹਿਛਾਡਿਕੋਈ

ਅਵਰਨਧਜਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰਚਾਰੋਂ ਸੁਤੁਮਤੇਪਾਉਂ ॥
 ਸੇਵਕਸਿੱਖਜਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿ ॥ ਚੁਨਿਚੁਨਿ
 ਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ ॥੪॥ ਆਪਹਾਥਦੈਮੁਝੈ
 ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨਕਾਲਕਾਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰਿਯੈ ॥ ਹੂਜੇ
 ਸਦਾਹਮਾਰੇਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਿਧੁਜਜੁਕਰਿਯਹੁਰੱਛਾ
 ॥੫॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬਸੰਤ
 ਸਹਾਇਪਯਾਰੇ ॥ ਦੀਨਬੰਧੁਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ ॥
 ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰਦਸਕੰਤਾ ॥੬॥ ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਪੁਧਰਾ ॥ ਕਾਲਪਾਇਸਿਵਜੁਅਵਤਰਾ ॥ ਕਾਲ
 ਪਾਇਕਰਿਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲਕਾਲਕਾ
 ਕੀਆਤਮਾਸਾ ॥੭॥ ਜਵਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵ
 ਕੀਓ ॥ ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੁਥੀਓ ॥ ਜਵਨਕਾਲਸਭ
 ਲੋਕਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਹਮਾਰਾ ॥੮॥
 ਜਵਨਕਾਲਸਭਜਗਤਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵਦੈਤਜੱਛਨ

ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ
 ਗੁਰੂ ਸਮਝਿ ਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੯॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਤਿ ਸਹੀ
 ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਸਿਵ ਕਨਕੋ ਸਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ
 ਬਧ ਕੀਓ ॥੧੦॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਕੀ ਜਾਨਤ ॥
 ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥ ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ
 ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਫੂਲਾ
 ॥੧੧॥ ਸੰਤ ਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ
 ਕੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ
 ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੧੨॥ ਜਬ ਉਦਕ ਰਖ ਕਰਾ
 ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਬ
 ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈਂ ਮਿਲਤ ਦੇਹ
 ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੧੩॥ ਜੇ ਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥
 ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਝ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ

ਨਿਰਾਲਮ॥ ਜਾਨਤ ਬੇਦਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ॥ ੧੪॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ ਨਿਰਲੰਭ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ
 ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ॥ ਤਾ ਕਾ ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ॥ ੧੫॥ ਤਾ ਕੋ ਕਰਿ ਪਾਹਨ
 ਅਨੁਮਾਨਤ॥ ਮਹਾ ਮੂੜੁ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ
 ਨਹਿ ਭਿਵ॥ ੧੬॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ॥
 ਬਰਨਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ॥ ਤੁਮਰਾ ਲਖਾਨ ਜਾਇ
 ਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ॥ ੧੭॥
 ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ॥
 ਅੰਡ ਜ ਜੇ ਰਜ ਸੇ ਤ ਜ ਕੀ ਨੀ॥ ਉਤ ਭੁਜ ਖਾ ਨਿ ਬਹੁ ਰਿ
 ਰਚਿ ਦੀ ਨੀ॥ ੧੮॥ ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ॥ ਕਹੂੰ
 ਸਿਮਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈ ਠਾ॥ ਸਿਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
 ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭ ਵ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭ ਵ

॥੧੯॥ ਅਬਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖ ਜ ਉਬਾਰਿ
 ਅਸਿੱਖ ਜ ਸੰਘਰੋ ॥ ਦੁਸਟ ਜਿ ਤੇ ਉਠ ਵਤ ਉਤ ਪਾਤਾ ॥
 ਸਕਲ ਮਲੇ ਛਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੨੦॥ ਜੇ ਅਸਿਧੁ ਜ
 ਤ ਵ ਸ ਰ ਨੀ ਪ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਿ ਤ ਹੈ ਮਰੇ ॥
 ਪੁਰਖ ਜ ਵ ਨ ਪ ਗ ਪ ਰੇ ਤਿ ਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ
 ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੨੧॥ ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿ ਐ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹਿ ਐ ਹੈ ॥ ਰੱਛਾ ਹੋ ਇ ਤਾ ਹਿ
 ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿ ਸਟ ਰੈਂ ਤ ਤ ਕਾਲਾ ॥੨੨॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤ ਨ ਜਾ ਹਿ ਨਿ ਹ ਰਿ ਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾ ਪ
 ਤ ਨ ਕ ਮੋਂ ਹ ਰਿ ਹੋ ॥ ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਘਰ ਮੋ ਸਭ ਹੋ ਈ ॥
 ਦੁਸਟ ਛਾਹ ਛੈ ਸ ਕੈ ਨ ਕੋ ਈ ॥੨੩॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ
 ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾ ਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥ ਜਿਨ
 ਨਰ ਨਾ ਮ ਤਿ ਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿ ਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ
 ਰਹਾ ॥੨੪॥ ਖੜਗ ਕੇ ਤਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ
 ਹਾਥ ਦੈ ਲੇ ਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਠੋਰ ਮੋ ਹੋ ਹੁ ਸਹਾਈ ॥

ਦੁਸਟਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੨੫॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ
 ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਗੁੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭਰਾਤਾ ॥
 ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿ ਯਨ
 ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁ ਜਜਬ ਭਏ
 ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਮਨ
 ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿ ਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ
 ॥੨੭॥

ਅਤਿਲ ॥

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ
 ਚਿਤ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੋ
 ਨਿਕਟ ਨਾ ਤਿਨ ਨ ਰਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ
 ਚੋਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੨੮॥

ਚੋਪਈ ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿ ਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ
 ਤੀ ਨਿਕਹਿ ਜੈ ॥ ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿ ਵਾਰਾ

॥ ਤੀਰਸਤੁੱਦ੍ਰਵਗ੍ਰੰਥਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਖਯਾਨੇਤ੍ਰਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰੇਮੰਤ੍ਰੀਭੂਪਸੰਬਾਦੇ
 ਚਾਰਸੌਪਾਂਚਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ
 ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸਜਾਨਕਰਿਦਾਸਪਰਿਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਅਪਾਰ ॥
 ਆਪਹਾਥਦੈਰਾਖੁਮੁਹਿਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥

ਮੈਨਗਨੇਸਹਿਪ੍ਰਿਥਮਮਨਾਉਂ ॥ ਕਿਸਨਬਿਸਨ
 ਕਬਹੂੰਨਹਿਧਿਆਉਂ ॥ ਕਾਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾਨਨ
 ਤਿਨਸੈ ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਮੈਰੀਪਗਇਨਸੈ ॥ ੨ ॥ ਮਹਾ
 ਕਾਲਰਖਵਾਰਹਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾਂਲੋਹਮੈਕਿੰਕਰ
 ਥਾਰੋ ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਰਖਵਾਰ ॥ ਬਾਂਹਿਗਹੇਕੀ
 ਲਾਜਬਿਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਮੁਝੈਪ੍ਰਤਿਪਰੀਐ ॥
 ਚੁਨਚੁਨਸਤੁਹਮਾਰੈਮਰੀਐ ॥ ਦੇਗਤੇਗਜਗਮੈਦੋਉ

ਚਲੈ॥ ਰਾਖਆਪਮੁਹਿਅਉਰਨਦਲੈ॥੪॥ ਤੁਮ
 ਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥ ਤੁਮਸਾਹਿਬਮੈਦਾਸ
 ਤਿਹਾਰਾ॥ ਜਾਨਆਪਨਾਮੁਝੈਨਿਵਾਜ॥ ਆਪ
 ਕਰੋਹਮਰੇਸਭਕਾਜ॥੫॥ ਤੁਮਹੋਸਭਰਾਜਨਕੇ
 ਰਾਜਾ॥ ਆਪੇਆਪੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਦਾਸਜਾਨ
 ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੁਹਿ॥ ਹਾਰਪਰਾਮੈਆਨਿ
 ਦੁਆਰਤੁਹਿ॥੬॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥
 ਤੁਮਸਾਹਿਬੁਮੈਕਿੰਕਰੁਥਾਰਾ॥ ਦਾਸਜਾਨਦੈਹਾਥ
 ਉਬਾਰੋ॥ ਹਮਰੇਸਭਬੈਰੀਅਨਸੰਘਾਰੋ॥੭॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਧਰੋਂਭਗਵਤਕੋਧਜਾਨਾ॥ ਬਹੁਰਕਰੋਂਕਬਿਤਾਬਿਧਿ
 ਨਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਜਥਾਮਤਿਚਰਿਤ੍ਰਉਚਾਰੋ॥ ਚੂਕ
 ਹੋਇਕਬਿਲੇਹੁਸੁਧਾਰੋ॥੮॥

ਕਬਿਉਬਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਜੋਨਿਜਪ੍ਰਭਮੋਸੋਕਹਾਸੋਕਹਿਹੋਂਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੋ
 ਤਿਹਪ੍ਰਭਕੋਧਿਆਇਹੈਂਅੰਤਸੁਰਗਕੋਜਾਹਿ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਹਰਿਹਰਿਜਨਦੁਈਏਕਹੈਬਿਬਬਿਚਾਰਕਛੁ
ਨਾਹਿ॥ਜਲਤੇਉਪਜਤਰੰਗਜਿਉਜਲਹੀਬਿਖੈ
ਸਮਾਹਿ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਜਬਆਇਸੁਪ੍ਰਭਕੋਭਯੋਜਨਮੁਧਰਾਜਗਆਇ॥
ਅਬਮੈਕਥਾਸੰਛੇਪਤੇਸਭਹੁੰਕਹਤਸੁਨਾਇ॥੧॥
ਕਬਿਬਾਚ॥ਦੋਹਰਾ॥

ਠਾਢਭਯੋਮੈਜੋਰਿਕਰਬਚਨਕਹਾਸਿਰਨਿਆਇ॥
ਪੰਥਚਲੈਤਬਜਗਤਮੈਜਬਤੁਮਕਰਹੁਸਹਾਇ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਜੇਜੇਤੁਮਰੇਧਿਆਨਕੋਨਿਤਉਠਿਧਿਐਹੈਸੰਤ॥
ਅੰਤਲਹੈਗੋਮੁਕਤਫਲੁਪਾਵਹਿਗੋਭਗਵੰਤ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਾਲਪੁਰਖਕੀਦੇਹਿਮੋਕੋਟਿਕਬਿਸਨਮਹੇਸ ॥
ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਕਿਤੇਰਵਿਸਸਿਕ੍ਰੋਰਜਲੇਸ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਮਕਥਾਜੁਗਜੁਗਅਟਲਸਭਕੋਈਭਾਖਤਨੇਤ ॥
ਸੁਰਗਬਾਸਰਘੁਬਰਕਰਾਸਗਰੀਪੁਰੀਸਮੇਤ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੋਇਹਕਥਾਸੁਨੈਅਰੁਗਾਵੈ ॥ ਦੂਖਪਾਪਤਿਹ
ਨਿਕਟਨਆਵੈ ॥ ਬਿਸਨਭਗਤਕੀਏਫਲਹੋਈ ॥
ਆਧਿਬਜਾਧਿਫ੍ਰੈਸਕੈਨਕੋਈ ॥੧॥ ਸੰਮਤਸੱਤ੍ਰਹ
ਸਹਸਪਚਾਵਨ ॥ ਹਾੜਵਦੀਪ੍ਰਿਥਮਸੁਖਦਾਵਨ ॥
ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਗ੍ਰੰਥਸੁਧਾਰਾ ॥ ਭੂਲਪਰੀਲਹੁਲੇਹੁ
ਸੁਧਾਰਾ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨੇਤ੍ਰਤੁੰਗਕੇਚਰਨਤਰਸਤੁੰਦ੍ਰਵਤੀਰਤਰੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਤਪੁਰਨਕੀਯੋਰਘਬਰਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਧਅਸਾਧਜਾਨੋਨਹੀਬਾਦਸੁਬਾਦਬਿਬਾਦਿ ॥
ਗ੍ਰੰਥਸਕਲਪੂਰਣਕੀਯੋਭਗਵਤਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੀਯਾ ॥

ਪਾਂਇਗਹੇਜਬਤੇਤੁਮਰੇਤਬਤੇਕੋਊਆਂਖਤਰੇਨਹੀ
ਆਨਯੋ ॥ ਰਾਮਰਹੀਮਪੁਰਾਨਕੁਰਾਨਅਨੇਕਕਹੈਂ
ਮਤਏਕਨਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮਿਤ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭੈ
ਬਹੁਭੇਦਕਹੈਂਹਮਏਕਨਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਿਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੁਮਰੀਕਰਿਮੈਨਕਹਯੋਸਭਤੋਹਿਬਖਾਨਯੋ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲਦੁਆਰਕਉਛਾਡਿਕੈਗਹਿਓਤੁਹਾਰੋਦੁਆਰ॥
ਬਾਂਹਿਗਹੇਕੀਲਾਜਅਸਗੋਬਿੰਦਦਾਸਤੁਹਾਰ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ਅਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆ
ਵਾਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦ
ਗਾਵਣਆਈਆ॥ਸਬਦੇਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾ
ਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆ
ਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾ
ਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂਮੰਨਮੇਰੇਦੂਖ
ਸਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜ
ਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥਸੁਆਮੀ

ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾ
 ਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀ
 ਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿ
 ਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿ
 ਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਜੇਸਬਦ
 ਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀ
 ਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁ
 ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥
 ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾ
 ਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁ
 ਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿ
 ਸਭਾਰੈ॥ਘਰਿਸਭਾਰੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿ

ਧਾਰੀਆ॥ ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁ
 ਮਾਰਿਆ॥ ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉ
 ਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆ
 ਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ ੫॥ ਅਨਦੁਸੁਣਹੁ
 ਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਾਪ
 ਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇ
 ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁ
 ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੪੦॥ ੧॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫॥

ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿਵਸਤੂਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
 ਵੀਚਾਰੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸ
 ਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥ ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾ

ਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾਈਨਿਤਨਿਤ
 ਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ॥ ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐ
 ਸਭਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾਪ॥

ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੇਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੇਈ॥ ਮੈ
 ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਕੋਗੁਣਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁ
 ਪਇਓਈ॥ ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣੁਮਿਲਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂ
 ਜੀਵਾਂਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ ਓਥੈਤੇਰੀਰਖ
 ਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇ
 ਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁ
 ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣ
ਗੋਵੰਦਗਾਹਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿ
ਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ
॥੯॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥

ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਰਾਧਣਾਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥
ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਣੀਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਪਾਈਐਠਾਉ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੋਏਹਵਥੁਦੇਇ॥
ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ
॥੧॥

ਮਃ੫॥

ਰਖੇਰਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ॥ਗੁਰਕੀਪੈਰੀ
ਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ਹੋਆਆਪਿਦਇਆਲੁ

ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵ ਜਲੁ
 ਤਾਰਿ ਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
 ਬਿਦਾਰਿ ਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ
 ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ
 ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
 ਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥
 ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈ
 ਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਉਚੇਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
 ਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ
 ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
 ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥

ਅਰਦਾਸ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸਾਹੀ੧੦॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ

ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥
 ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ
 ਜਿਸ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖਿ ਜਾਇ ॥ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ
 ਧਾਇ ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਦਸਵੇਂ
 ਪਾਤਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਦਸਾਂ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ
 ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ,
 ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ, ਜਪੀਆਂ,
 ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜੱਪਿਆ, ਵੰਡ

ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ
ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ,
ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ
ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ
ਸੀਸ ਦਿਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ
ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ
ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਦੇਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਬਾਲੇ
ਗਏ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਟੋਟੇ ਕਰਵਾ ਝੋਲੀਆਂ 'ਚ
ਪਵਾਏ, ਬੱਚੇ ਨੇਜਿਆਂ ਤੇ ਟੰਗਵਾਏ, ਜੰਡਾਂ
ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾੜੇ ਗਏ, ਗੱਡੀਆਂ ਹੇਠ
ਲਿਤਾੜੇ ਗਏ, ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੁੰਨੇ ਗਏ,
ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ
ਕੀਤੇ ਗਏ, ਥਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿ

ਅਤੇ ਅਕਹਿ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ, ਜੰਬੂਰਾਂ ਨਾਲ
 ਨਹੁੰ ਤੇ ਮਾਸ ਨੋਚਿਆ ਗਿਆ, ਤੱਤੀਆਂ
 ਸਲਾਖਾਂ ਅਤੇ ਗਰਮ ਪਰੈਸਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਸਰੀਰ ਸਾੜੇ ਗਏ, ਗਰਮ ਹੀਟਰਾਂ ਤੇ ਬਿਠਾ
 ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਮਾਰ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ, ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ
 ਰੋੜੇ ਗਏ, ਜੀਪਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦੁਫਾੜ ਕਰ
 ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਪੁੱਠੇ ਲਟਕਾਏ ਗਏ, ਫਾਂਸੀਆਂ
 ਤੇ ਚੜਾਏ ਗਏ, ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਇਰ ਪਾ ਕੇ
 ਸਾੜੇ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ
 ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਟੈਕਾਂ
 ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਡਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ,
 ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ
 ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਦੀ

ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ,
ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਪੰਜਾਂ ਤਖ਼ਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿਤ
ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ॥
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ
ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ,
ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ
 ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ
 ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ,
 ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ
 ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਮੱਤ ਉੱਚੀ, ਮੱਤ
 ਪਤਿ ਦਾ ਰਾਖਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
 ਹੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਸਦਾ
 ਸਹਾਈ ਦਾਤਾਰ ਜੀਓ॥ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ
 ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਦਾਨ,
 ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ੋ ॥

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆ ਦੇ ਮਾਣ ਨਿਤਾਣਿਆ ਦੇ
 ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸਚੇ ਪਿਤਾ,
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਰਹਿਰਾਸ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ॥
 ਅਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁਲ ਚੁਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ
 ਜੀ ॥ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ ॥
 ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ
 ਨਾਮ ਚਿੱਤ ਆਵੇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ॥
 ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ, ਤਬੀ ਚਲਾਯੋ
ਪੰਥ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨਿ ਕੇ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਗੁਰੂ
ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨਿਓ,
ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮਿਲਬੈ
ਚਹੈ, ਖੋਜ ਸ਼ਬਦ ਮੈਂ ਲੇਹ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ
ਖ਼ਾਲਸਾ, ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖ਼ਾਰ
ਹੋਇ ਸਭਿ ਮਿਲੈਂਗੇ, ਬਚੈ ਸ਼ਰਨ ਜੋ ਹੋਇ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ ਸੇ ਉਤਰੈ
ਪਾਰ ॥ ਜੇ ਸਰਧਾ ਕਰ ਸੇਵਦੇ ਗੁਰ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਨਹਾਰ ॥

ਬੋਲੇ ਸੇ ਨਿਹਾਲ॥

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾਪ॥

ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ॥ ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੇ॥
 ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਜਮੁਲਜਾਇਕਰਿਭਾਗਾ
 ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਕਰੇ
 ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀ
 ਜਾਸੀ॥ ਅਨਦਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ ਜਪਿਪੂਰਨ
 ਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾਪ॥

ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥
 ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖਲਗੈਨਭਾਈ

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤ
 ਬਣਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾਲਿਵ
 ਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿ
 ਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ
 ਭਈ ਪ੍ਰਭਭਏ ਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੨੯॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕਨੀਤ॥
 ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁ
 ਦੂਤ॥੧॥

ਸਲੋਕਮਃ ੫॥

ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿ
 ਨੀਤ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕ
 ਕੇਮੀਤ॥੧॥

ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ

ਸੋਹਿਲਾ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀ

ਮਹਲਾ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥

ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ

॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉ

ਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ

॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁ

ਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿ

ਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ ਦੇਹੁਸਜਣਾਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈ
 ਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾ
 ਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐ
 ਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥

ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋ
 ਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿ
 ਹੋਇ॥ ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁ
 ਹੋਆ॥ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇ
 ਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾ
 ਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਧੁਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋ

ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ
 ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡ ਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ
 ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ
 ਨੈਨ ਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
 ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ
 ਤ ਵਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ
 ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ
 ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁ
 ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ
 ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿ ਤ ਮਨੋ ਅਨ ਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ
 ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਪਿਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿ ਆਮਿ ਲਿਸਾ ਪੂ ਖੰਡਲ
 ਖੰਡਾਹੇ ॥ ਪੂਰ ਬਿਲਿ ਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਮਨਿ

ਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀ
 ਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨ
 ਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈ
 ਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥
 ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੈਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣ
 ਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁ
 ਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨ
 ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁ
 ਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾਪ॥
 ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀ
 ਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਅਗੈਬਸਨੁ

ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧਘਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਣਾਰੇ ॥ ਮਨ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ
 ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿ ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
 ਜਿਸ ਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀ ਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ
 ਤਿ ਨਿਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝੁ
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ
 ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੋਇ ਗੋਫੇਰਾ ॥੩॥
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਇ ਹੈ ਸੁਖ ਮਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ
 ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ਬਾਰਹਮਾਹਾ

ਬਾਰਹਮਾਹਾਮਾਂਝਮਹਲਾਪਘਰੁ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁ
 ਰਾਮ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਭ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭ
 ਕੀਸਾਮ॥ ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ॥
 ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀ
 ਦਾਮ॥ ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐ
 ਬਿਸਰਾਮ॥ ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿ
 ਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ॥ ਸੂਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਣੁਦੇਹੀ
 ਸਭਖਾਮ॥ ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤ
 ਸਜਣਸਭਿਜਾਮ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿ

ਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿ
 ਪ੍ਰਭਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮ॥੧॥ ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁ
 ਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿ
 ਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ॥ ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁ
 ਆਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ॥ ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ ਜਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁ
 ਚਿਤਿਨਾਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ ਜਿਨੀਰਾਵਿਆ
 ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕੰਉਮਨੁ
 ਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋ
 ਪ੍ਰਭੁਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿ
 ਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ॥ ਹਰਿਸਾਜਨੁ
 ਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁ
 ਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਵਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ ਪਲਚਿਪਲਚਿ

ਸਗਲੀਮੁਈਝੁਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮ
 ਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੋਹਿ॥ ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾ
 ਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੇ
 ਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀ
 ਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਂ
 ਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੇਠ
 ਜੁੜੰਦਾਲੋੜੀਐਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ ਹਰਿ
 ਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ ਮਾਣਕ
 ਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ ਰੰਗਸਭੇ
 ਨਾਰਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥ ਜੋਹਰਿਲੋੜੇਸੋ
 ਕਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇ
 ਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ॥ ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈ
 ਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੰਨਿ॥ ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕ
 ਰੰਗਮਾਣੰਨਿ॥ ਹਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੈ

ਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ ਆਸਾਤੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿ
 ਨਾਹੁਨਜਿੰਨਾਪਾਸਿ॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿ
 ਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸ॥ ਦੁਯੈਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿ
 ਪਈਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਮਥੈਜੋ
 ਲਿਖਿਆਸੁ॥ ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀ
 ਗਈਨਿਰਾਸ॥ ਜਿਨਕੋਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹ
 ਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਤੇਰੇ
 ਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਪੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋ
 ਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਆਸਾਤੁਸੁਹੰਦਾਤਿਸੁ
 ਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ
 ਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪਿਆਰੁ॥ ਮਨੁ
 ਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਬਿਖਿਆ
 ਰੰਗਕੂੜਾਵਿਆਦਿਸਨਿਸਭੇਛਾਰੁ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬੁੰਦਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ ਵਣੁ

ਤਿਣੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰ ਮਿ ਮਿਲਾ ਵਣਹਾਰੁ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ
 ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾ ਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ
 ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾ ਮੁਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ
 ਭੁਲਾਣੀ ਆਦੂ ਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇਆ
 ਕਾਰ ਜਿਨਾ ਹੀ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿ ਤੁਦਿ ਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨ ਸਸੀ
 ਤਿ ਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹ ਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇ ਨਿ
 ਦੂਜ ਮ ਕਿ ਸੈ ਨ ਦੇ ਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋ ਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ
 ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹੁ
 ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰ ਮਾਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥
 ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰ ਕਿਨ ਪਾਈ ਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ

ਹੇਤੁ॥੧॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐ
 ਹਰਿਜਾਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀ
 ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇ
 ਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖ
 ਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਜਿੰਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮ
 ਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿ
 ਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ ਜੋਹਰਿ
 ਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥
 ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥
 ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ
 ॥੨॥ ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥
 ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗੁ॥ ਵੇਮੁਖ
 ਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗੁ॥ ਖਿਨਮਹਿ
 ਕਉਤੇਹੋਇਗਏਜਿਤਤੇਮਾਇਆਭੋਗੁ॥ ਵਿਚੁ

ਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜ॥ਕੀਤਾ
 ਕਿਛੁਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਵਡਭਾਗੀ
 ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾਨਕ
 ਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ॥
 ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ॥੯॥
 ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿ
 ਬੈਠੜੀਆਹ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿ
 ਸਾਹਿਬਮੇਲੜੀਆਹ॥ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮ
 ਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਸਾਧਜਨਾਤੇ
 ਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ॥ਤਿਨਦੁਖੁ
 ਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਹ॥ਜਿਨੀ
 ਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ॥
 ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ॥
 ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਪੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ॥

ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜਨ ਮੜੀ ਆਹ
 ॥੧੦॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ
 ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ
 ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ
 ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀਤ ਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁ ਤਿ
 ਨ ਵਿਛੁੜੀ ਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾ ਉਲਖ ਬੇਰੀ ਆਹ ਰਿ
 ਸ ਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈ ਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਜਿ ਸੁਬਖ ਸੇਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ
 ਸਾਧੂ ਆਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਨਾਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ
 ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ

ਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ ਸਚੈਮਾਰਗਿ
 ਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ॥ ਅਠਸਠਿ
 ਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਸ
 ਨੋਦੇਵੈਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ ਜਿਨਾ
 ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ॥
 ਮਾਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨੁ
 ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣ
 ਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੋਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਣਿ
 ਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਇਛਪੁਨੀਵਡਭਾਗਣੀਵਰੁ
 ਪਾਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁ
 ਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇ॥ ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁ
 ਨਦਿਸਈਕੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਇ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁ
 ਸਵਾਰਿਓਨੁਨਿਹਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ॥ ਸੰਸਾਰ

ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿ ਅਨੁ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜਨ ਮੈ ਧਾਇ ॥
 ਜਿਹ ਵਾਏ ਕ ਅਨੇ ਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥
 ਫਲ ਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾ ਹੀ ਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ
 ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਆਤਿ ਨ ਕੇ
 ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਆਦਰ ਗਹ
 ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉ ਜਲੁ
 ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਆਬਿ ਖਿਆ
 ਨਾ ਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ
 ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏ ਕੁ ਧਰੇ ॥
 ਮਾਹ ਦਿ ਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿ ਸਕ ਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ
 ॥੧੪॥੧॥